

Roze priecē
jau 44 gadus.

➔ 16. lpp.

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEĪ

Kurzemnieks

Cena
1,20 eiro

Nr. 50
(11 581)

Piektdiena, 2020. gada 26. jūnijs

Izvēlas saldas un sulīgas

„Šogad zemenes nogatavojušās vēlāk,” saka Kurmāles pagasta piemājas saimniecības Saiva ģipšniece Skaidrīte Jansone, kura kopā ar vīru Imantu šīs ogas audzē jau gadiem.

Pašmāju zemeņu raža šogad ir vēlāka, bet tādēļ ogu vēl jo vairāk kārojas.

S.Jansone stāsta: „Man tas patīk, un ogas garšo. Ja nepatīktu, tad nedarītu. Sākumā bija vien dažas mazas dobītes, kas izpletās līdz pushektāram. Tagad mums ir septiņas astoņas šķirnes, bet agrāk bija 18. Visiem garšo saldas ogas, un visiecienītākās ir ‘Polka’ un ‘Sonāte’. Aug arī ‘Zefīrs’, ‘Induka’, ‘Honey’, ‘Salsa’, ‘Malvīne’, ‘Florence’. Ziemas šogad nebija, un zāle aug visu gadu, patērējot barības vielas, līdz ar to raža nebūs tik liela kā iepriekš. Pavasaris bija vēls, un ilgi pūta ziemeļaustrumu vējš, arī

tāpēc zemenes ir vēlāk. Pagājušajā gadā tās bija gatavas 13. jūnijā, šogad tikai 22. jūnijā. Arī bites nelidoja ziedus apputeksnēt, jo tām patīk siltums. Tagad mana diena sākas ļoti agri – ap pieciem no rīta jau esmu vagā, jo vēlāk ir ļoti karsti.” Ļoti traucējot vārns, kas saknābānot ogas un pat izraujot jaunus stādījumus.

S.Jansone zemenes ravē un lasa ogas, bet vīrs Imants dara visu pārējo, arī tirgojas Pilsētas laukumā Kuldīgā. Cena pašlaik esot no trim līdz pieciem eiro un atkarīga no kvalitātes,

piemēram, saldās un lielās ogas vienmēr būšot dārgākas.

Audzētāja stāsta, ka ievārījumu pati gatavojot maz, bet viņai ļoti garšojot saldētas ogas: „Ziemas vakaros ēdam nevis saldus ēdienus, bet saldētās zemenes. Ja karstais laiks turpināsies, tad tās nogatavosies ļoti strauji. Atceros, ka 2018. gadā zemenes bija vien 13 dienas, jo bija ļoti karsti.”

Lāsma Reimanes
teksts un foto

5. lpp. Attaisnojošo spriedumu par dubultslepkavību izskata Kurzemes apgabaltiesa.

7. lpp. Skolotāja Daiga Žentiņa: kā strādāt skolā, kad laiki un jaunieši mainās, kas sagādā prieku, rada stresu un kā atpūsties.

10. lpp. Kur studēt: pieredzes stāsti.

14. lpp. Piepes – modīgs ēdiens?

Vecpilsētas
koncertzālē
**Kuldīgā – mūzika
piektdienās.**

➔ 12. lpp.

„Ģimene ir pati lielākā vērtība. Jo tālāk laiks iet uz priekšu, jo vairāk to apzinos. Bērni un mazbērni ir lielākais prieka avots,” saka vecmāte **Nadežda Gologuzova**, ar kuras palīdzību pasaulē nākuši ap 5000 mazuļu.

➔ 8.-9. lpp.

**Jānos Kuldīgas novadā
nosliukuši divi cilvēki.**

Glābēji brīdina: rūpīgi novērtēt peldvietu un spēkus, nedoties peldēt vai laivot reibumā.

➔ 4. lpp.

Otrdien, 30. jūnijā:

- LU Kuldīgas filiālē izlaidums.
- Ārste Vija Supe-Ābele atstāj savu praksi.
- Kas jāzina par acu veselību.
- Ēdolē izzina vecās ēkas.
- Iespēja biedrību projektiem.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Par mūžiem

Daiga Bitiniece

Pirms Jāņiem saulainā dienā pamanu vēsti, ka ardievas šai dzīvei pateicis Jānis Blūms. Skrundas Goda pilsonis un goda vīrs. Pērn 94 gadu vecumā bijušais leģionārs izdeva autobiogrāfisko grāmatu *Pazudušā karvīra atmiņas*. Cilvēks, par kura mūžu var sarakstīt ne vienu grāmatu vien. Nodzīvots garš, bagāts, dāsns mūžs. Viņa vērtības tālāk nes bērni un mazbērni. Bet žēl un skumji vienalga.

Ikvienam ir svētīgi reizēm sev pajautāt, vai zinām, kā jūtas, ko domā mūsu tuvinieki.

Un katram mums visvairāk sāp, zaudējot savu cilvēku. Kādas domas tik tādos brīžos neložņā pa galvu! Ko nespēju pateikt, ko nespēju pajautāt un uzklaut, ko nespēju cilvēka labā izdarīt. No šādām domām grūti tikt vaļā, jo vienmēr liekas, ka varēju taču vairāk laika un uzmanības veltīt, ka varēju rīkoties labāk un laipnāk. Zaudējot vecmāmiņu, krusttēvu un mammu un kļūstot vecāki, saprotu, ka pienāks laiks, kad būšu pēdējā šajā ķēdē. Arī tāpēc tagad biežāk piezvanu savai krustmātei, kas vēl ir no tās paaudzes, kuras gaitas, piedzīvojumi, pārdzīvojumi un noslēpumi aiziet kopā ar cilvēkiem. Un, šķirstot vecmāmiņas albumu, ir tik daudz jautājumu, uz kuriem atbildes, visticamāk, vairs nesaņem.

Tāpēc ikvienam ir svētīgi reizēm apstāties un sev pajautāt, vai zinām, kā jūtas, ko domā mūsu tuvinieki. Ne tikai gādājot par praktiskām un ikdienišķām lietām, ne tikai palīdzot materiāli. Un ne tikai Mātes dienā vai Lieldienās pievēršot uzmanību, bet kaut nedaudz biežāk.

Viena no visjaukākajām un vispamācošākajām grāmatām, manuprāt, ir Vilhelma Šmida *Rimtums*. Ko mēs iegūstam, kad kļūstam vecāki. Par to, kā mums sagatavoties vecumdienām un neizbēgamajam – nāvei. Ir vajadzīga izpratne par novecošanu, bet ir jābaida dzīve un jāpriecājas, ir vajadzīga mīlestība un draudzība. Un viens no vieglāku vecumdienu nosacījumiem, ko min vācu filozofs, ir tuvu cilvēku, bērnu un mazbērnu pieskārieni. Tīri fiziski.

TRĪS PAR VIENU

Sabiedriskā transporta koncepcija no 2021. līdz 2030. gadam paredz veicināt to, ka iedzīvotāji no privātā transporta pārsēžas konkurētspējīgā, ērtā, drošā un videi labvēlīgā, bet sabiedriskajā.

Vai pašreizējā politika garantēs to, ka sabiedriskais transports būs pieejams visur novados?

BŪS VISIEM LABĀK

1. Ilze Salna, satiksmes ministra padomniece komunikācijā:

– Jau no nākamā gada vidus pasažieri var rēķināties ar labākiem reģionālo autobusu pārvadājumiem. Autobusu pārvadājumi tiks organizēti divējādi – valsts dotētajā maršrutu tīklā un komerciālajos maršrutos. Tāpat jaunums ir bezmaksas transports mazapdzīvotās vietās. Pakalpojumi būtiski uzlabosies, vienlaikus samazinoties valsts finansējumam. Tāpat pirmo reizi nozarē būs vienoti standarti un nosacījumi, stingrāka pārkāpumu kontrole un sodi. Sistemātisku pārkāpumu dēļ varēs arī

lauzt līgumu. Nākamgad kursēs autobusi ar 4,7 gadu vidējo vecumu, būs pieejami bezskaidras naudas norēķini, drošības jostas un bezvadu internets. Būtiski uzlabosies pieejamība cilvēkiem ar funkcionāliem traucējumiem, jo 70% autobusu būs apgādāti ar pacēlāju, būs vēl citi uzlabojumi pasažieru komfortam.

Ja 30 dienas pirms pārvadājumiem uzņēmums nespēs parādīt solītos autobusus, līgums nestāsies spēkā. Būtisks ieguvums, mazinot CO2 izmešu ietekmi uz dzīves kvalitāti, būs bezizmešu autobusi. Uzlabosies arī šoferu darba aps-

tākļi, un tiks palielināts atalgojums. Tas pieaugs, salīdzinot ne tikai ar pašreizējo vidējo bruto algu, bet būs lielāks arī par konkursa nolikumā minimāli prasīto. Pretendenti, kuri uzvarēja, piedāvāja lielāku atalgojumu tieši šoferiem, nevis administrācijai.

Ņemot vērā pārmaiņas jaunajā koncepcijā, uzlabojot maršrutu plānošanu un samazinoties to kilometru skaitam, kas tiek dotēts, pēc pašreizējām aplēsēm valsts budžetā desmit gados tiks ietaupīts ap 85 miljoniem eiro jeb vidēji 8,5 miljoni gadā.

IR RISKI

2. Aino Salmiņš, Latvijas Pašvaldību savienības padomnieks:

– Sabiedriskā transporta politikā pastāv riski: pieturvietu attālums, reisu biežums, cena par pakalpojumu. Jāizvērtē komercmaršrutu ieviešanas pamatotība un samērojamība ar rīcību CO2 izmešu samazināšanai. Elektromobiļu uzlādes stacijām pieeja ir ierobežota – tās 82 stacijas domātas vieglajam transportam, līdz ar to dārgāks transports tiek piedāvāts mazākam pieprasījumam. Valsts garantēto pakal-

pojumu noteikšana nevar tikt balstīta tikai uz konkrētu ieņēmumu summu, īpaši tāpēc, ka uzņēmumiem atlīdzība par cilvēkiem, kam ir braukšanas maksas atvieglojumi, netiek paredzēta. Tas ir pretrunā ar Invaliditātes likumu, kurā noteiktas tiesības par valsts naudu izmantot visu sabiedrisko transportu Latvijā. Tāpēc valsts garantētais apjoms saglabājams vismaz pašreizējā līmenī. Nākamgad aktualizēsies skolēnu pārvadājumi. Nav informācijas, vai pasūtītājs izpētījis reālo tirgus ietekmi vai tikai

balstījies uz pretendenta piedāvājumu. Tas veidots, pamatojoties uz atšķirīgiem pieņēmumiem. Tādējādi tie nav salīdzināmi. Šāda situācija radusies iepirkuma prasību dēļ, jo pretendenti bija spiesti cenu piedāvāt, balstoties uz minējumiem par izmaksām 2021.–2030. gadā. Cena atšķiras par 20–44%. Līdz ar to saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu izvēle ir grūti savietojama ar brīvu un taisnīgu konkurenci. Ir risks, ka pārvadātājs ar zemāko cenu var nespēt līguma noteikumus izpildīt.

JAU TAGAD VAIRS NESŪDZAS

3. Vaira Brūdere, Kurzemes plānošanas reģiona sabiedriskā transporta nodaļas vadītāja:

– Valsts dotācijas var samazināt ar komercpārvadājumiem, bet tādi būs Rīgas apkaimē, Daugavpils, Siguldas, Salaspils, Ogres, Jelgavas novadā, Slokā, Jaunķemeros un citur, kur apdzīvotība lielāka un sabiedrisko transportu izmantoti ļoti daudzi. Ar legāliem komercpārvadājumiem tiks, kā saka, nocirstas astes – izskausts tas, ka sabiedriskajam transportam pa priekšu izbrauc privātais, bet valsts kasē no tā ieņēmumu nav. Tāpat tādiem pakalpojumiem nav drošības un kvalitātes kritēriju. Taču tālākos nova-

dus tas neskars – tik un tā būs vajadzīga dotācija, jo komercpārvadātājs nevedīs pa lauku ceļiem trīs četras pasažierus. Tas neatmaksājas, bet pārvadājumi ir jānodrošina, lai cilvēki tiktu uz darbu, skolu, novada centru.

Kurzēmē tam vēl nav perspektīvas, bet varbūt situācija mainīsies pēc administratīvi teritoriālās reformas un novadu paplašināšanas. Mums vēl ir diezgan labi sabalansēts valsts dotētā transporta tīkls.

Viens no būtiskiem uzlabojumiem varētu būt bezmaksas pārvadājumi mazapdzīvotās vietās. Kļūvis zināms, ka vairākās lotēs konkursa rezultāti pārsū-

dzēti Iepirkumu uzraudzības birojā, bet ne Kuldīgas un Saldus lotē, kur uzvarēja *Sabiedriskais autobuss*. Ja atļaus slēgt līgumu, nākamgad varēsīm redzēt, kādi uzlabojumi būs. Manuprāt, tas varētu būt ne agrāk kā pēc gada, jo pārvadātājam jāsapērk jauni autobusi, jāizpilda pārējās prasības, kas ir augstākas nekā līdzšinējās. Šobrīd tas pārsvarā ir tikai konkursa nosacījumos, lai gan jāatzīst, ka jau tagad vismaz pie mums Kurzēmē kursē labi autobusi, pakalpojumi ir labi – sūdzības nesaņemam. Galvenie jautājumi ir: ceļu stāvoklis, reisu biežums, brauciena laiks un cena.

Daina Tafelberga

FOTOKOMENTĀRS

Būs saruna ar meitu.
Kāda tēva atziņa no tvitera dziļumiem.

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet *Kurzemniekam* pa tālr. 63350568, e-pasts: dina.porina@kurzemnieks.lv. Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

MANUPRĀT

Pēdējais brīdis, lai izlemtu

Pavisam drīz 12. klases skolēniem beigsies eksāmenu laiks un sāksies ilgi gaidītā vasara. Trīs mēneši, kuros varēs gan atpūsties, gan pastrādāt, bet – pats galvenais – iestāties kādā augstākās izglītības iestādē, lai mācības turpinātu. Manuprāt, pienācis pēdējais brīdis, lai vidusskolēni izlemtu, par ko vēlas kļūt, taču daudziem joprojām nav pārliecības, un gaisā virto bažas. Uzskatu, ka viss atkarīgs no paša varēšanas un tā, kas aizrauj. Esmu dzirdējusi, ka daudzi plāno medicīnas studijas, taču, manuprāt, viņi līdz galam neapzinās, ka tas nebūs tik viegli, kā rāda filmās. Zinu, ko man stāstījuši medicīnai jābūt lielam dzīves aicinājumam, un, vai to studēt, jāizlemj jau laikus, nevis pēdējā brīdī. Galu galā mums vajadzīgi labi speciālisti. Tādi, kuriem acis deg par to, ko viņi dara. Studiju iespēju ir ļoti daudz. Tikai kas katru interesē. Noder pieredze no vidusskolas laika pulciņiem un citām nodarbēm, kas palīdz par nākotnes profesiju izlemēt. Arī es šogad beidzu 12. klasi, un man studiju izvēlē noderējusi darbošanās *Kurzemniekā* un Jauno žurnālistu skolā. Jo aktīvāk darbosies ārpus skolas, jo lielāka iespējāmība, ka atradīsi sirdslietu.

Elizabete Rublāne

Kurzemnieks

Kuldīga, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567, redakcija@kurzemnieks.lv.
Žurnālisti: Daina Tafelberga –

63350563, daina.tafelberga@gmail.com;
Jolanta Hercenberga – 63350568, jolantah99@gmail.com;
Alberts Dinters – 63350568, alberts.dinters@kurzemnieks.lv;
Inguna Spuleniece – 63350565, inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv;
Lāsma Reimane – 63350568, reimane.lasma@gmail.com;
Inta Jansone – 63324881, inta.jansone@kurzemnieks.lv.
Literārā redaktore Dina Poriņa – 63350568, dina.porina@kurzemnieks.lv.
Maketētājas: Laila Liepiņa – 63350568, laila.liepina@kurzemnieks.lv, Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.

Reklāmas nodaļa – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. nr. 1400.

Iznāk otrdienās un piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta. Iespiests SIA Poligrāfijas grupa „Mūkusalā” Rīgā, Mūkusalas ielā 15a.

Metiens – 3019.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Lai viena pelde nesaboja visu dzīvi

Zane Zvirbule, glābēja Kuldīgas glābšanas stacijā Mārtiņsalā

Kuldīgā un tās apkārtnē Mārtiņsala ir vienīgā peldētava ar Zilo karogu, kas apliecina ūdens kvalitāti un atbilstību visaugstākajiem vides aizsardzības standartiem. Šī peldvieta apkaimē ir arī vienīgā, kurā darbojas glābšanas stacija, lai ūdenspriekus baudītāji justos droši, un kurā uz maiņām strādā glābēji. Seklākā vieta peldētavā ir pie koka laipas, kur iekļūt ūdenī ir visērtāk. Ūdenī izvietotas bojas, lai peldēšanās zonu ierobežotu, un tās nevar nepamanīt. Peldvietā cilvēki ir manāmi jau agrās rīta stundās, pat pirms glābēja ierašanās.

Glābšanas stacijā Mārtiņsalā dežurējam no desmitiem rītā līdz pat desmitiem vakarā. Sarežģītākais man ir nosēdēt karstajā saulē, no peldētājiem nenovēršot uzmanību. Vecākiem, kuri ved peldēt savas atvases, pirms bērnu palaišanas ūdenī pašiem vajadzētu pārbaudīt tā temperatūru. Ielecot aukstā, ne tikai bērnam, bet arī pieaugušajam var rasties šoks, kura rezultātā ķermeni var saraut krampji, un sekas var būt letālas. Vecākiem jābūt atbildīgiem un savi bērni jāpieskata arī pašiem. Glābējs ir viens, un, ja cilvēku ūdenī daudz, visus pamanīt nevar.

Strādājot glābšanas stacijā jau trešo vasaru, neesmu piedzīvojusi nevienu letālu peldēšanās rezultātu. Ceru, ka turpināsim strādāt bez starpgadījumiem. Latvijā lielu noslikušo grupu veido jaunieši. Mēs, glābēji, Kuldīgas jauniešus pazīstam un esam ar viņiem aprunājušies. Viņi

zina, ka nedrīkst būt pārgalvīgs un mesties ūdenī uz galvas. Baseinā var, jo tur redzams, kas ir apakšā. Šeit, Ventā, tā nevar, jo tā ir strauji tekoša upe un atpeldēt var jebkas: koki, cilvēku izmestie atkritumi, kā rīpas un citi bīstami priekšmeti. Ir bijušas situācijas, kad iepriekšējā dienā upes dibenā nekā nav, bet nakts laikā ir atpeldējis.

Atcerēsimies: nelēkt uz galvas! Labāk lēkt, kā tautā saka, *bombenē*. Jauniešiem jāatceras, ka nedrīkst ietekmēt no pārējo spiediena. Ir dzirdēti teksti: „Ielec tā un ielec šitā!” Nevajag! Ir vienalga, kā ielēkt, galvenais, lai katrs jūtas droši un lai tas nav lēcieni uz galvas. Bail skatīties, kad jaunieši ūdenī lec no laipiņas. Tur taču ir tik ļoti sekls! Tas ir sekundes simtdaļas jautājums, lai pārgalvīgs peldētājs paliktu ratiņkrēslā uz mūžu. Tas nav tā vērts – viena pelde var sabojāt visu dzīvi.

Pirms līst ūdenī, jāmek peldēt; ja kāds nemāk, jāizmanto palīglietas, kas var noturēt uz ūdens: peldriņķis, veste, roku uznavas, tautā sauktas par *muskulīšiem*, un citas. Baudīsim ūdenspriekus atbildīgi, nenodarot pāri sev un citiem un lieki neriskējot!

LASĪTĀJS VAICĀ

Troksni ierobežo tikai naktīs

Svētdienā ap 9.00 no rīta Piltenes ielā kādas kuldīdznieces brīvdienu mieru iztraucējusi skaļa zāles pļaušana. „Vai pašvaldībai ir kādi noteikumi, kad drīkst trokšņot brīvdienās un svētku dienās?” viņa jautā.

Kā paskaidroja domes mārketinga un sabiedrisko attiecību

nodaļas vadītāja Kristīne Duļbinska, pašvaldība vadās pēc ierastās sabiedriskās kārtības, kas paredz, ka trokšņot aizliegts no 23.00 vakarā līdz 7.00 rītā. „Mums atsevišķi nav nekādu saistošo noteikumu, bet, ja iedzīvotāji sūdzas, ņemsim to vērā. Šādus un citus darbus lielākoties

dara darbdienās vai dienas vidū. Ne jau visa zāles pļaušana saistīta ar pašvaldību. Arī konkrētajā rītā to nav darījuši *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* darbinieki, tāpēc situāciju komentēt grūti,” paskaidroja K. Duļbinska.

Elisa Rudzīte

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai jums nācies piedzīvot trokšņus, kas ir traucējoši? Kādi tie bijuši?

Sabīne Šele, topošā studente:

– Par laimi, nav. Dzīvoju laukos, kur ir miers un klusums visapkārt. Man ar to ļoti paveicies, jo, dzīvojot pilsētas centrā, noteikti ir daudzi trokšņi, kas bieži vien var traucēt. Bija reize,

kad paliku pa nakti pie vecmāmiņas un no rīta pamodos no tāda trokšņa, ka kāds aiz sienas kaut ko skaļi urbj, bet kopumā tas notiek diezgan reti.

Liene Meškēna, mājsaimniece:

– Neesmu pilsētniece, dzīvoju Padurē. Trokšņi apkārt ir dažādi, bet gan es, gan citi esam pieraduši, jo visi esam strādīgi lauku cilvēki. Ja būs zāle, kas

jānopļauj agri no rīta vai vēl vakarā, tad nevienam nekādu iebildumu nebūs. Cita lieta regulāri ir skaļa mūzika kaimiņos. Pie tās arī esmu paspējusi pierast, taču tur apkārt ir daudz vecu cilvēku, kam tā noteikti traucē vakaros gulēt.

Viktors Podjava, uzņēmuma galvenais enerģētiķis:

– Mums Ventspilī ir tādas ražošanas zonas, kur bez trokšņa nemaz nevar iztikt, un tas ir saprotams. Pārējos rajonos īpašu trokšņu nemaz nav. Ik pa laikam braucu uz dārza mājiņu, kur sākumā domāju, ka kaimiņi apkārt būs daudz skaļāki, bet, par laimi, viss ir kārtībā. Galvenais ir pašam nenervozēt un visu uztvert mierīgi pat tad, ja arī kaimiņiem kādreiz gadās būt skaļākiem, nekā vajadzētu.

Pilsētas svētku laikā trokšņa ir daudz, bet bez tā jau tie nemaz nebūtu svētki, vai ne?

Irēna Rebaine, strādā aptiekā:

– Gan darbdienās, gan brīvdienās pa dienu var trokšņot, bet vēl vakarā nevajadzētu. Mana dzīvesvieta atrodas Priedainē, un mums tur viss kluss un mierīgs. Protams, retu reizi ir brīži, kad kaut kur kaimiņos

dzirdama skaļa mūzika, jo kādam notiek ballīte. Ap vieniem vai diviem naktī parasti piekļūst, bet to var pieciest. Vienīgais, kas man nepatīk, ir skaļās mašīnas vai motocikli, kas pašlaik bieži traucas garām. Tie rada tiešām neciešamu troksni!

Dagnija Sideja, grāmatvede:

– Senāk ir nācies piedzīvot troksni no kaimiņu puses. Tie kāvās, kļiedza, fonā vēl raudāja bērns. Toreiz tika izsaukta policija, kas beigu beigās šo problēmu novērša. Kopš dzīvoju Priedainē, šī ir vienīgā reize, ko atminos, kad nācies sūdzēties.

Tagad situācija ievērojami uzlabojusies, jo visas nelabvēlīgās ģimenes pārvākušās citur. Vienīgais, kas reizēm traucē, ir vārna, kas atlido, apsēžas uz mana balkona un stundām skaļi ķerc. Esmu centusies visādi aizdzīt, bet vienalga atlido atpakaļ.

Raimonds Puzars, bezdarbnieks:

– Man apkārtnē viss ir kluss. Dzīvoju daudzdzīvokļu mājās. Zem manis kaimiņos dzīvo pensionārs, bet virs manis – kurlmēms cilvēks. Dažreiz, ja dzīvoklī ir vaļā logs, tad no pretējās mājas trokšņi ir dzirdami, piemēram, skaļa mūzika. Uzskatu, ka tā ir nerēķināšanās ar citiem – uzlikt tik skaļi, lai dzird viss kvartāls.

Elizabete Rublāne (Jauno žurnālistu skola)
Lāsmas Reimanes foto

NUMURA CITĀTS

„Tas ir stereotips, ka visi likumi jāzina no galvas. Jāspēj domāt ārpus kastītes. Mums jāpilda dažādi uzdevumi, piemēram, kāzusi. Likumi ir nevis jāmacās no galvas, bet jāmacās tos izprast un lietot. Uzdevumos nav ietvertas tikai juridiskās zināšanas – jāpārzina ekonomika, matemātika,” saka jurisprudences studente Roberta Balode.

Ineses Slūkas zīmējums

MUMS ZVANA

Gaidīja apgaismojumu

Stendes ielā Kuldīgā labu laiku neesot apgaismojuma, *Kurzemniekam* neapmierinātību izteica kāda lasītāja.

Viņa stāstīja, ka esot sazinājusies ar pašvaldību, kur ieteikts vērsties pie apsaimniekotāja – uzņēmuma *KCE*. Sazinājusies arī ar to, bet rezultāta neesot joprojām.

KCE administratore Guna Voitko skaidro: „Saņēmām ziņu no Stendes ielas iedzīvotājas. Tur bija tehniskas problēmas, kas tagad jau novērstas, un apgaismojums ielā ir.”

Inta Jansone

Ja pamanāt ko interesantu, nofotografējiet un sūtiet: redakcija@kurzemnieks.lv.

Ja jūs avīzē pamanāt kādu kļūdu vai neprecizitāti, būsim priecīgi, ja darīsiet mums to zināmu pa tālruni 63350567.

Jelgavas ielā augs diži ozoli

Kuldīgā atjaunotajā Jelgavas ielas posmā (Putnudzā no Graudu līdz Ganību ielai) iestādīts teju pussimts ozolu, līdz ar to vērienīgajā objektā šīs daļas pārbūve tikpat kā pabeigta.

Ap trīs metru garie piramidālie ozola dižstādi atvesti no Siguldas stādaudzētavas *Ķikši*, un šī uzņēmuma brigāde paveica pamata darbu: sagatavoja vietu, pēc iestādīšanas jauno koku nostiprināja, lai aug taisns, mulčēja saknes, lai ilgāk turas mitrums. Koki stādīti ar septiņu metru atstarpi, tie augs augumā, bet platumā daudz nepletīsies un viens otram netraucēs. Piektdien pēdējos desmit ozolus stādīt ieradās pārstāvji no pašvaldības, Kuldīgas attīstības aģentūras, kā arī projektā iesa-

ītajiem uzņēmumiem: *Saldus ceļinieka* un *Firmas L4*.

SIA *SC Kuldīga* vadītājs Jānis Jansons pastāstīja, ka šajā daļā, kas pārbūvēta vispirms, jau pērn uzlikts bruģis un rekonstrukcija gandrīz pabeigta. Vēl palikuši nelieli darbi: pierēgulēt akas, ierīkot soliņus un atkritumu urnas. Kopumā plānots iestādīt 113 ozolu. Tādi, kā tagad jau aug Jelgavas ielā, tiks stādīti arī Graudu ielā, kad tur darbs būs pabeigts. Šajās ielās platība atļauj dēstīt lielus kokus. Objekts aptver arī posmus Leona Paegles un Mucenieku ielā, citviet paredzēts ierīkot apstādījumus un izvietot puķu kastes un citus labiekārtojuma elementus.

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

Lielāko daļu dižozolu Jelgavas ielā iestādīja brigāde no Siguldas stādaudzētavas *Ķikši*, no kurienes jaunie koki atvesti uz Kuldīgu.

Top trīs jauni rotaļu laukumi

Tā sauktajā *Kurzemītes* daudzdzīvokļu māju rajonā Kuldīgā sāka rotaļu laukumu atjaunošana. Tiks ierīkoti trīs: *Gaismas ielā 1a*, *Gaismas ielā 9a* un *Skuju ielā 2*. Būvdarbu izmaksas – 50 523 eiro.

Visos trijos jaunajos bērnu laukumos Piltenes ielas mikrorajonā iekārtas jau uzliktas, segumam tiks izmantotas šķembas, ģeotekstils un gumijas flīzes.

Kuldīgas attīstības aģentūras projektu vadītāja Ance Reķe stāsta, ka 15. aprīlī noslēgts līgums ar *Saldus ceļinieku*, 11. maijā saņemta būvvaldes atzīme par būvdarbu sākšanas nosacījumu izpildi un sāka rotaļu laukumu atjaunošana. „Darbu paredzēts pabeigt četros mēnešos, un izmaksas tiek segtas no pašvaldības budžeta. Projekta autors ir Rīgas uzņēmums *Fixman*,” tā A.Reķe.

Būvlaukumā sastaptie strādnieki skaidro, ka visās trīs vietās iekārtas jau ierīkotas un zem tām tiek klātas šķembas, ģeotekstils un gumijas flīzes. Visur būs soliņi. 2019. gada 25. jūlija Kuldīgas novada domes sēdē apstiprināta vienota pagalmu atjaunošanas, pārbūves un attīstības koncepcija Kuldīgas daudzstāvu māju mikrorajonam starp Dzintaru, Parka, Lapeglu un Piltenes ielu. Iedzīvotāju skaita ziņā tas ir lielākais dzīvojamais rajons pilsētā. Viens no koncepcijas uzdevumiem bija

izvērtēt nodarbes bērniem un ieteikt, kā izvietot rotaļu, sporta un atpūtas vietas. Pamatojoties uz priekšlikumiem, 2019. gada rudenī sāka trīs laukumu projektēšana.

Domes mājaslapā www.kuldiga.lv iedzīvotāji pāduši sašutumu, ka visi laukumiņi ierīkoti vienā daudzdzīvokļu namu rajonā, tomēr A.Reķe skaidro, ka atjaunošana iecerēta arī citur: „Būvvalde sagatavojusi priekšlikumus par nākamo rotaļu laukumu vietām. Tie tiks apspriesti, iesaistot arī iedzīvotājus. Rudenī plānots sākt jaunus laukumus projektēt, lai nākamgad varētu notikt būvdarbi.

Pašlaik norisinās būvdarbu iepirkums rotaļu kompleksam *Ķirbītis* Pilsētas estrādē, kur tuvākajā laikā tiks sākts darbs. Plānotās izmaksas ir nepilni 200 000 eiro, kas tiks segti no budžeta.”

Elisas Rudzītes teksts un foto

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Aiztur iespējamo šķūniša dedzinātāju

Stāsta Valsts policijas (VP) Kuldīgas iecirkņa priekšnieks **Normunds Aleckis**.

No 18. līdz 25. jūnijam reģistrēti 108 notikumi, un, salīdzinot ar nedēļu iepriekš, skaits audzis par 20. Divpadsmit gadījumos sāka lietvedība. Nozīmīgākie notikumi ir vairākas zādzības, viena ar iekļūšanu svešā īpašumā Skrundā, otra Kuldīgā. Bijuši trīs mantas bojāšanas gadījumi: viens Skrundā saistīts ar automašīnu, pārējie divi ir motorollera degšana Kabilē un šķūņa ugunsgrēks Kuldīgā. Saistībā ar šķūņa degšanu viens cilvēks ir aizturēts. Vēl konstatētas divas nelegālas koku ciršanas, vienā gadī-

jumā nozāģēts arī dižkoks. Viens kriminālprocess sāks par miesas bojājumiem.

Ceļu satiksmes jomā aizpildīts 80 protokolu. Pieci – par negadījumiem, no kuriem vienā ir cietušie. Četri velosipēdisti un mopēdisti savus braucamos vadījuši alkohola reibumā, arī pieci autovadītāji pie stūres sēdušies dzērumā, divi bez tiesībām. Atļauto ātrumu pārkāpuši 48 braucēji. Sabiedriskās kārtības jomā viss bijis mierīgi – protokoli uzrakstīti vien sešiem cilvēkiem.

Alberts Dinters

VUGD ZINO

Noslīkuši divi cilvēki, deguši divi šķūņi

Kuldīgā, Pētera ielā, degošo šķūni VUGD darbinieki Jāņu naktī dzēsa aptuveni trīs stundas.

Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (VUGD) informē, ka no 19. līdz 25. jūnijam Kurzemes brigāde saņēmusi 34 izsaukumus: 16 uz ugunsgrēku, desmit uz glābšanas darbiem, bet astoņi bijuši maldinājumi.

Visnopietnākās ugunsnelaimes izcēlās 24. jūnija naktī. 2.30 VUGD saņēmis izsaukumu uz Laidu pagastu, kur dedzis šķūnis ar malku (144 m²). Ugunsgrēks likvidēts ap septiņiem rītā. Savukārt neilgi pirms četriem naktī saņemts izsaukums uz Pētera ielu Kuldīgā, kur arī ar atklātu liesmu dedzis šķūnis (100 m²). Arī šī nelaime likvidēta ap septiņiem no rīta.

Ar uguni nācies cīnīties gan Kuldīgā, Ēdoles ielā, kur degusi zaru kaudze, gan Darba ielā, kur degusi sausā zāle, gan Kabilē, kur bija aizdedzies motorollers.

24. jūnijā no ūdenstilpnēm Kuldīgas novadā ziemzēl nācies izcelt divus bojāgājušos, kas nodoti Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestam.

VUGD atgādina, ka neuzmanīga rīcība uz ūdens un alkohola lietošana var novest pie traģēdijas, un aicina nedoties peldēties vai laivot, ja esat alkohola reibumā. Pirms peldes jānovērtē vieta un spēki.

Alberta Dintera teksts un foto

Virkas muižai atjauno fasādi

Kuldīgā, Virkas muižā, atsākusies restaurācija. Lai gan ēka jau vairākkārt ievērojami uzlabota, pašlaik *Būvfirma P.B.A.* restaurē fasādi un ieeju.

Šīs muižas kungu māja ir vienīgā koka muiža Kuldīgā, un kopš 2014. gada tai piešķirts vietējās nozīmes arhitektūras pieminekļa statuss.

Arī noritot remontdarbiem, viesnīca ir atvērta. „Viesi joprojām tiek gaidīti, tikai ieeja ir no otras puses caur terasi. Citādi nekādu ierobežojumu nav,” stāsta viesnīcas vadītāja Evelīna Laškova.

Virkas muiža 20. gadsimta sākumā.

Virkas muižas fasādes un ieejas atjaunošana.

MAINĪS KRĀSU

Būvdarbu vadītājs Oskars Ziemeļis skaidro: „Tiks atjaunoti verandas sānu stiklojumi, kas laika gaitā zuduši. Tāpat visas vēsturiskās detaļas, arī koka ornamentu, kuru vairs nav. Fasāde tiek atfīrta no vecās krāsas. Galvenais uzsvars ir uz priekšējo fasādi un ieejas mezglu.” Paredzēts mainīt ārējo krāsu. „Vēsturiski ēka bijusi zaļa, tāpēc esam nolēmuši atjaunot sākotnējo krāsojumu,” stāsta muižas pārvaldnieks Kristis Bergmanis. Fasādē dominēs trīs krāsas: brūna, balta un zaļa. Arī ieejas flīzējumam pasūtītas īpaša dizaina flīzes.

BEZ PĀRSTEIGUMIEM NEIZTIKT

Arī pamati tiks atjaunoti, tāpēc apmetums noņemts. Liels bijis pārsteigums, ka tie veidoti nevis no viena materiāla, bet gan no ķieģeļiem, akmeņiem un šķembām. Tiek prognozēts, ka šis atklājums

Virkas muižas pārvaldnieks Kristis Bergmanis un *Būvfirmas P.B.A.* būvdarbu vadītājs Oskars Ziemeļis.

nebūs vienīgais. „Vēsturiskajos materiālos ēkai redzami pagraba lodziņi, tomēr pašlaik galvenajai daļai pagraba nav. Iespējams, to vēl atklāsim,” min O.Ziemeļis.

DAĻU DOD PAŠVALDĪBA

Pašvaldības līdzfinansējums restaurācijai ir 30 000 eiro, no kuriem 20 000 eiro domāti jumtam, bet 10 000 eiro – nama priekšpusei. Kristis atzīst, ka daudz būs jāiegulda arī pašiem: „Ar to, ko piešķir, visam nepietika, un sapratām, ka nevaram atjaunot tikai mazu daļu – jāatjauno būs vairāk.” Pierādījis, ka senām ēkām vajag daudz vairāk naudas, lai tās atjaunotu sākotnējā izskatā. „Tas ir sāpīgs jautājums, bet esam to uzņēmušies un zinām, uz ko ejam.”

NEKAD NEBŪS GATAVA

Esot izstrādāts projekts visam muižas pirmajam stāvam, jo otrais atjaunots pirms pāris gadiem. Kristis atzīst, ka remonts un labiekārtošana ir nebeidzams process un prasīs vēl daudzus gadus: „Visu laiku uztaisām kaut ko jaunu, un tad vecais jāpievelk klāt. Tas

prasa ļoti lielas finanses. Nekad nevar zināt, kas vēl būs jānomaina. Paši jokojam, ka ēka nekad nebūs gatava. Kad pabeigsim, varēs no otra gala atkal sākt restaurēt.” O.Ziemeļis stāsta, ka darbs norit vairākas nedēļas, taču konkrēta beigu datuma nav. Kristis par muižas īpašnieku, savu tēvu Kasparu Bergmani saka: „Viņš ir ļoti mērķtiecīgs un entuziastisks. Visu izdomās līdz sīkākajām detaļām, lai būtu perfekti, tāpēc rezultāts būs iespaidīgs.”

Muižas celšanas gads nav zināms, tomēr pirmais īpašnieks bijis Jirgens fon Firkss, kas 15. gadsimta beigās zemi saņēmis lēnī no Livonijas ordeņa Kuldīgas komturejas un uzcēlis te pirmo namu. Pie kungu mājas atrodas neliels 19. gadsimtā izveidots parks. 18. gadsimtā Virkas muižā darbojusies pirmā luterāņu skola Kuldīgas apriņķī, bet Otrā pasaules kara sākumā tajā izvietots krievu karavīru hospitālis. 20. gadsimta 80. gados ēka atjaunota pēc arhitekta Z.Buškevica projekta. Kopš 2005. gada Virkas muiža pieder uzņēmējam K.Bergmanim, un tajā ierīkota viesnīca.

„Paši jokojam, ka ēka nekad nebūs gatava. Kad pabeigsim, varēs no otra gala atkal sākt restaurēt.”

Elisas Rudzītes teksts un foto

TIESĀ

Attaisnojošo spriedumu izskata apgabaltiesa

Kurzemes apgabaltiesa Liepājā izskata krimināllietu, kurā padurnieks Aigars Jēkabsons un agrākais ēdolnieks Nauris Ratnieks, kas apsūdzēti par divkārsu slepkavību, pirmajā instancē tika attaisnoti.

Pērn augustā Kurzemes rajona tiesa Kuldīgā viņus atzina par nevainīgiem un nolēma lietu nosūtīt prokuratūrai vēlreizējai izmeklēšanai. Bet prokurors Juris Siders, nogalinātās sievietes māsa, kuru kā cietušo pārstāv valsts norīkotā advokāte Gunta Laizāne, un arī apsūdzētais A.Jēkabsons iesniedza apelācijas protestu. Tagad apgabaltiesa Liepājā lietu izskata trīs tiesnešu sastāvā, galvenais tiesnesis ir Kristis Līcis.

PAR KO APSŪDZ

A.Jēkabsonam apsūdzība izvirzīta par 57 gadus vecā Harija Austera un viņa mātes, 82 gadus vecās

Zelmas Voicehas nogalināšanu, N.Ratniekam – par uzkuģīšanu. Prokurors gan pirmajā instancē Kuldīgā, gan nu arī Liepājā norādīja, ka neesot šaubu: pēc kopīgas alkohola lietošanas noziegumu paveikuši abi vīrieši. N.Ratniekam ar H.Austeru bijis strīds par gumijas laivu, tādēļ viņš uzkuģījis A.Jēkabsonu. Apsūdzībā teikts, ka A.Jēkabsonam bijis nodoms abus nogalināt un viņš uz upuriem šāvis. Pēc tam mirušie ielikti N.Ratnieka automašīnā *Mazda 323* – viens uz aizmugurējā sēdekļa, otrs bagāžniekā – un aizvesti Padurē uz mežu. A.Jēkabsona dzīvesvietā paņemta lāpsta, un mirušie aprakti mežā pārsimt metru tālāk.

PRASA MŪŽA IESLODZĪJUMU

Liepājā pirmā sēde notika 20. februārī, kad pārskatīti lietas materiāli – pirmstiesas izmeklēšanā un tiesā sniegtās liecinieku, ekspertu un apsūdzēto liecības.

Neesot izslēgts, ka cietušie sev bedri rakuši paši, jo dzīvē visādi gadoties...

18. jūnija sēdē notika prokurora, apsūdzēto un cietušās puses aizstāvju debātes. Prokurors divu stundu ilgā apsūdzības runā ar atsaucēm uz lietas materiāliem skaidroja, ka abu apsūdzēto vaina ir pierādīta, tādēļ tiek uzturēta prasība – mūža ieslodzījums. Arī cietušās sievietes aizstāve G.Laizāne sacīja, ka kliente vēlas, lai vainīgie saņem adekvātu sodu par divu viņas tuvinieku nogalināšanu.

UZSKATA, KA VAINA NAV PIERĀDĪTA

Arī N.Ratnieka aizstāve Indra Dogādova debatēs runāja divas stundas. Ar dažādiem lietā esošiem vai – gluži pretēji – neesošiem pierādījumiem viņa argumentēja, kādēļ aizstāvamajam inkriminētā uzkuģīšana nogalināt divus cilvēkus nevar būt patiesa.

Tāpat A.Jēkabsona advokāte Anita Kovaļenko minēja dažādus argumentus, kādēļ rajona tiesas lēmums ir pareizs un apsūdzība klientam ir nepatiesa. Viņa uzskata: tiesas materiālos nav pierādījumu, ka abi cietušie miruši no šauto brūču radītā bojājuma. Tāpat neesot pierādīts, ka notikumi ritējuši tieši tā, kā lietā aprakstīts. Neesot nepārprotami pierādīts, ka cilvēki nošauti *Ābelkrogā*. Viņa pieļauj, ka aizvesti kur citur un varbūt gājuši bojā kaut kā citādi, – šāda versija neesot pārbau-

dīta. Neesot arī zināms, vai tieši apsūdzētie mežā izrakuši bedri, kurā 2016. gadā mirušie atrasti pēc tam, kad A.Jēkabsons bija norādījis vietu. Neesot izslēgts, ka cietušie sev bedri rakuši paši, jo dzīvē visādi gadoties...

A.Kovaļenko minēja dažādas versijas, kā N.Ratnieks viltīgi rīkojies, lai paša noziegumu noveltu uz viņas klientu. 2016. gadā viņš sadarbojies ar policiju, pēc tam zvanījis A.Jēkabsonam, ka esot to nodevis. Advokāte pieļauj domu, ka N.Ratnieks ar policistiem vienojies, kā rīkoties un ko sacīt, lai izskatītos, ka vainīgs ir A.Jēkabsons. Bet patiesība varot būt citāda.

Nākamā tiesas sēde 3. jūlijā varētu būt noslēdzošā, jo apsūdzētajiem tiks dots pēdējais vārds, un tad taps apgabaltiesas spriedums.

Jolanta Hercenberga

„Kā Laimes māte būs devusi, tā arī būs”

Skrundas vidusskolu šogad beidz 11 atraktīvu un mērķtiecīgu jauniešu, kuri kopā piedzīvojuši daudz interesanta un pratuši viens otru draudzīgi atbalstīt. Katrs esot arī spilgta personība

ŠKIRTIES IR ŽĒL

Klases audzinātāja Una Blūma atzīst, ka šķirties negribas. Ļoti saraduši esot, daļai viņa ir audzinātāja jau no 5. klases. „Kad bērni bija mazāki, bija vairāk izjūtams, ka kolektīvs ir saliedēts, bet nu ikviens mainījies un izveidojušās individualitātes ar atšķirīgām interesēm. Māksla, sports, eksaktās zinātnes, militārisms – kas nu kuru interesē,” stāsta U.Blūma.

„Sadarboties bija viegli – visu varējām sarunāt. Esam *Zelta zivtiņas* čempionātos piedalījušies, bijuši ļoti interesantās ekskursijās. Tajās vienmēr viens ir izglītojošs pasākums, bet otrs – viņu izvēlēta izklaide. Esam bijuši *Avārijas brigādes* parkā Lielvārdē, izlaidīsim istabā Kuldīgā. Ar tiem bērniem, kam bija audzinātāja pamatskolā, ar prāmi uz Zviedriju braucām.

24. jūlijā būs izlaidums. Ceļmaizē viņiem novēlu, lai viss izdodas. Lai katrs gūst tādu dzīves rādījumu, kas ceļā uz savu mērķi palīdz pārvarēt visu.”

ĪPAŠAS ATTIECĪBAS AR ĒDIENU

Jaunieši stāsta, ka visa klase, audzinātāju ieskaitot, esot ļoti ēdelīga. Par klases simbolu kļuvis rasols, kas tiek gatavots un ēsts visos pasākumos. Šī tradīcija sākusies 10. klasē, kad viens no *Zelta zivtiņas* čempionāta uzdevumiem paredzējis kopīgu labdarības pasākumu. Viņi uztaisījuši lielu trauku ar rasolu, salikuši vienreizlietojamajos traucīņos un uz ielas dāvinājuši garāmejošajiem. Pasūtījuši sev rēkliņus, uz kuriem rakstfītas rasola sastāvdaļas: gurķis, ola, desa utt.

VAIRĀKAS AUGSTĀKĀS IZGLĪTĪBAS

U.Blūmai ir desmit gadu pedagoģiskā pieredze. Sākotnēji viņa strādājusi pamatskolā Jaunmuižā, tad Pampāļos un nu Skrundas vidusskolā. Izvēle kļūt par skolotāju bijusi nejauša. „Latvijas Universitātē gribēju mācīties par žurnālisti. Netiku, tādēļ ātri izdomāju, ka varētu būt kultūras darbiniece, un iestājos Latvijas Kultūras koledžā. Apguvu kultūras menedžmentu, mācījos par amatierteātra režisoru. Īsi pirms beigšanas, kad bija atlicis vien diplomdarbu uzrakstīt, no skolas aizgāju. Saprātu, ka tas tomēr nebūs tas, ko vēlos darīt. Iestājos Latvijas Universitātē, ieguvu latviešu valodas un literatūras skolotājas kvalifikāciju. Skolā to mācīju jau tad, kad Liepājas universitātē ieguvu pamatskolas angļu valodas skolotājas kvalifikāciju, tad arī vidusskolas, un

Skrundas vidusskolas divpadsmitie: (1. rindā) Jolanta Stepanoviča, Anete Bivbāne, Ieva Apermane, Zanda Balandīna, (2. rindā) Samanta Lēvalde, Elīza Janvāre, Igo Radžabovs, Agnese Grīnberga, Lauris Karlštrems, skolotāja Una Blūma un Aigars Gravāns.

tagad pabeidzu maģistrantūru.”

GAISOTNE NAV MAINĪJUSIES

Elīza Janvāre atzīst, ka šī mācību gada beigās esot nostalgiska noskaņa. „Divpadsmit gadu šeit pavadīts. Ir mainījies skolas nosaukums un izskats, bet šeit valdošā gaisotne ne. Ir tādi cilvēki, ar kuriem šis garais periods pavadīts kopā. Pierasts, ka var satikt, parunāties. Jau attālinātās mācīšanās laikā sapratu, ka tiešās saskarsmes pietrūkst.” Elīza darbojusies skolas sabiedriskajā dzīvē, līdzpārvaldē, piedalījies dažādu mācību priekšmetu olimpiādēs. Ārpus skolas izmēģinājusi spēkus dažādās jomās: spēlējusi teātri, dejojusi tautiskās dejās, piedalījies runas konkursos.

Par nākotni konkrēta plāna neesot – domājot stāties Rīgas Tehniskajā universitātē Liepājā. Elīza saka: „Kā Laimes māte būs devusi, tā arī būs.” Piemēram,

kad jāraksta kontroldarbs, tad tā sacījām. Pēc šīs devīzes arī par savām tālākajām gaitām vados.”

SKOLĀ GŪTS DAUDZ

Igo Radžabovam spilgti atmiņā pats pirmais 1. septembris: „Skola vēl nebija izremontēta, izskatījās citādāk nekā tagad. Mana skolotāja bija Irēna Marita Aļeksejeva. Milzīgs satraukums. Pie rokas ved svešs cilvēks – 12. klases skolēns. Neatceros, zēns vai meitene, bet atceros to sajūtu, ka lielajā plaukstā ielieku savu mazo. Skolā man patika. Esmu piedalījies konkursos, olimpiādēs. Kopā ar Elīzu un vēl trim, kuri pēc pamatskolas aizgājuši, 9. klasē *Latvenego* konkursā *Eksperiments* ieguvām 1. vietu. Ķīmijas skolotāja Inese Pickaine mums ieteica piedalīties. Pateicoties viņai, divas reizes programmā *Erasmus+* esmu bijis ārzemēs: Grieķijā un Turcijā.” Igo patīkot sportot un runāties. Lai profesijā izmantotu abas šīs intereses, viņš plāno Vidzemes

augstskolā Valmierā studēt žurnālistiku – būšot sporta žurnālists.

Aigars Gravāns esot priecīgs, ka dzīves posms, kas jauki pavadīts šajā skolā, nu beidzies. Turpmāk viņš studēs, bet, kur, izlemšot tad, kad būs zināmi eksāmenu rezultāti.

ČIEPUŠI KONFEKTES

Ieva Apermane stāsta, ka skolas laiks ļoti patīcis, jo vienmēr bijis interesanti. Īpaši pamatskolā, kad ar klasesbiedriem darījuši nedarbus. Viens bijis īpaši nešpetns – regulāri no audzinātājas Maijas Muižarājas galda atvilktnes čiepuši konfektes. Vidusskolā viņa darbojusies līdzpārvaldē, izgājusi militārās apmācības. Šajā laikā esot izveidojusies stabila vērtību izpratne, kas turpmāk palīdzēsot. Ieva nolēmusi studēt, bet ar konkrētu informāciju nevēlas dalīties. Viņaspriekš, tad lielāka iespējāmība tiem piepildīties.

Arī Samanta Lēvalde par nākotni nestāsta. Skolā piedalījies

sabiedriskajā dzīvē, līdzpārvaldē bijusi prezidente. Piedalījies *Erasmus+* projektā un dažādos Latvijas mēroga konkursos.

CEĻŠ JAU IEZĪMĒTS

Anete Bivbāne uzskata, ka Covid-19 dēļ neesot varējuši izbaudīt īstu skolas noslēguma izjūtu, tādēļ pat neticot, ka divpadsmit gadu ceļš uz šejieni septembrī vairs neatsāksies. Anete skolā bijusi aktīva, turpmāk studēs psiholoģiju, pasākumu organizēšanu vai projektu vadību.

Diāna Krista Bolšteine vēloties kļūt par pedagoģi, tādēļ iecerējusi stāties Liepājas universitātē. Visticamāk, kļūšot par angļu valodas skolotāju.

Jolanta Aina Stepanoviča stāties Latvijas Nacionālajā aizsardzības akadēmijā: „Mums skolā bija aizsardzības mācība, esmu arī gājusi jaunsargos. Man ir iepatīcies viss, kas saistīts ar militārisumu.”

Kuldīgas 2. vidusskolas skolotāja Daiga Žentiņa: „Man ļoti lielu prieku sagādā karjeras konsultācijas. Ir patīkami, ja var palīdzēt skolēniem atrast virzienu, kurā doties. Bet galvenais ir saprast, ka jāizvēlas pašam.”

Par ko vēlējāties kļūt, kad bijāt maza?

To es neatceros, bet pamatskolā parādījās vēlme būt par vēsturnieci un arheoloģi.

Kad sapratāt, ka vēlaties kļūt par skolotāju?

Mamma gribēja, lai studēju. Pēc 11. klases gatavojos stāties Rīgā vēsturniekos, bet neaizgāju. Nebiju pārliecināta par angļu valodas zināšanām, nobijos no iestāšanāsmeniem. Vairākas klasesbiedrenes iestājās Liepājas Pedagoģiskajā institūtā. Tur angļu valodas eksāmena nebija. Tā Liepājā izvēlējos to, kas no programmām šķita piemērotākā.

Vai bija viegli šo profesiju apgūt?

Nevar teikt, ka grūti. Priekšmeti, kas ļoti palikuši atmiņā, ir latviešu valoda un tās metodika, jo bija ļoti laba pasniedzēja. Arī vidusskolā bija tāda skolotāja, ka nevarēja nemācīties. Matemātiku un tās metodiku pasniedza profesors Jānis Mencis. Tas izsaka visu. Tas, ko viņš iemācīja, ir neatsverami. Studijas beidzu 1988. gadā un ar 1. augustu jau sāku strādāt Kuldīgas 2. vidusskolā. Pēc diploma biju pamatskolas skolotāja.

Kāds bija darba gaitu sākums?

Kuldīgas 2. vidusskolas kolektīvs ir pats labākais. Saņēmu ļoti lielu atbalstu jau no pirmās dienas. Tas ļoti palīdzēja. Mana pirmā audzināmā bija 1. klase ar apmēram 20 bērniem. Pirmajā skolas dienā nenormāli uztraucos, jo tur bija ne tikai skolēni, bet arī visi vecāki un pat vecvecāki. Domāju, kā ar sevi iepazīstināšu, kā uzrunāšu bērnus. Satraucos, tomēr tiku galā.

Pirmajā gadā visu laiku bija jādomā, vai mācu pareizi. Baidījies, ka neesmu nodevusi visas savas zi-

Ar dēlu Edžu 2016. gadā.

nāšanas. Likās, ka varbūt neizdaru visu, kā vajag. Bet pēc pirmā gada nāca pārliecība.

Kā nolēmāt audzināt arī vidusskolēnus?

Skolās aktuāla kļuva karjeras izglītība, un es sāku interesēties. Kādam vajadzēja uzņemties tās koordinēšanu. Skolas vadība aizsūtīja mani uz kursiem, un tas ieinteresēja. Neilgi pēc tam Liepājā atvērs jauna maģistru programma – karjeras konsultants. Papildu kvalifikācija sniedza jaunas iespējas. Mācījos neklātienē un tos gadus atceros ar gandarījumu. Nezinu, kā salastījās tāds kurss, ka visi lieliski sapratāmies. Mācības reizi mēnesī trīs dienas. Tā bija iespēja katram izrauties no savas skolas, izbaidīt citu vidi, kolektīvu. Bijām ļoti draudzīgi, vienmēr sasmējušies. Pēc trim dienām, kad braucu mājās, biju pozitīvi uzlādējies un gatava mesties darbos.

Cik klašu kopā izaudzināts?

Četras: divas sākumskolā un di-

Ar mīlestību pret teātri un karjeras izvēli

Pirms 11 gadiem Kuldīgas 2. vidusskolas skolotāja DAIGA ŽENTIŅA bija mana audzinātāja, un joprojām atceros viņu ar cieņu un mīlestību. Kā ir būt skolotājam, kad laiki un jaunieši mainās, kas sagādā prieku, rada stresu un kā atpūsties – šos un citus jautājumus uzdevu tiekoties.

vas līdz pat vidusskolai. Ar pirmo, ko izaudzināju līdz vidusskolai, bija tā, ka beigās pazinu viņus labāk nekā viņi paši sevi. Es jau paredzēju, ko kāds sastrādās, vēl pirms tam, kad kaut kas tika izdarīts. Tāpēc man ar lielāko daļu klases joprojām ir ļoti labas attiecības. Jau pagājuši 11 gadi, bet ik pa laikam kāds mani apciemo un atceras. Tā kā savi bērni. Biju tā saaugusi, ka pēc tam vēlējos vienu gadu no audzināšanas brīvu. Gribēju, lai šīs izjūtas nosēžas, un pēc tam ar jaunu sparū audzināt jaunu klasi. Bet tā nesanāca, un tiku pie 2. klases, kas šogad jau kārtu 12. klases eksāmenus. Katra klase ir pilnīgi citādāka.

Kā bērni mainījušies?

Nekas nestāv uz vietas ne pedagoģijā, ne sabiedrībā. Tagad audzināt klasi ir pilnīgi citādāk. Nevar teikt, ka grūtāk. Viss atkarīgs no tā, vai tu pieņem pārmaiņas un ej līdz laikam. Ja esi šiem laikiem gatavs, problēmu nav. Jāpielāgojas.

Kā karjeras konsultantei mans darbs fokusējas uz vidējo posmu un vidusskolu. Daudzus gadus mazos neesmu audzinājusi. Baidos, ka tad būtu pašai jāmacās viss no jauna (smejas).

Kāds bijis pats spilgtākais notikums darba gados?

Tas saistīts ar manu pirmo klasi. Šo visiem stāstu, kā skolēni var norganizēt tādu pārsteigumu, kādu negaida pat audzinātājs. Reiz visiem tika uzdots sagatavot priekšnesumu Ziemassvētku koncertam. Pēc nedēļas savai divpadsmitajai jautāju, vai ir kas padomā. Atbilde: „Jā, ir, bet neteiksim.” Decembrī vēlreiz pārjautāju un saņēmu to pašu atbildi. Tā kā neredzēju mēģinājumus, nezināju, ko gaidīt. Koncertā biju mēma... Klase nodejoja *Gulbišu deju* ar diviem puisiem, saģērbtiem kā meitenes, galvenajā lomā. Meitenes bija pavadones. Atklājās, ka jau no novembra visi nedēļas nogalēs gatavoja tērpus, rīkoja mēģinājumus un trenējās likt grimu. Mācību pārzine domāja, ka viens no puisiem patiesi ir meitene, jo grimis bija perfekts. Priekšnesums tika nofilmēts, un mājās skatījos neskaitāmas reizes. Tik unikāls un kvalitatīvs!

Ar šībrīža audzināmo klasi spilgtākais bija brauciens ar prāmi uz Stokholmu oktobrī. Tas sakrīta ar Helovīnu. Pērkot biļetes, nezinājām, ka zviedru jauniešiem ir tradīcija noīrēt visu prāmi un rīkot *bai-go tusiņu*. Man zvanīja no *Tallink*, vai negribam braucienu pārlīkt, jo atpakaļceļā būs daudz skaļu jaunie-

šu. Izlēmu, ka manējiem tas nebūs apgrūtinājums, jo ballītes nav svešas. Atpakaļceļā visi zviedri gāja uz kuģi, tērpušies unikālās maskās. Mums acis platas, mutes pavērtas... Viss kuģis *vārījās*, bija pat šausmu istabas. Mana klase ar vietējiem sadraudzējās. Nedaudz baidījies, kā beigsies, bet viss bija labi. To braucienu viņi atceras vēl šodien, un arī man ar otru skolotāju bija interesanti.

Kas, jūsuprāt, jāmaina izglītībā pilsētā? Vai Kuldīgā vidusskolu nav par daudz?

Pilsētā pārmaiņas jau notiek. Arī mūsu skola nākotnē pārtaps par pamatskolu. Pēc Izglītības ministrijas aplēsēm tik daudzas vidusskolas Kuldīgā nav vajadzīgas. Vajag tikai divas. Tā arī ir, jo nepiepildītas klases vidusskolā ir ne tikai mums. Pēc ministrijas nostādnes jābūt vismaz divām paralēlklasēm. To nevaram nodrošināt, tomēr darbs ir un būs. Nezinu īsti, kāda ir pilsētas vadības politika, taču pārmaiņas ir neizbēgamas. Tās nes gan iespējas, gan atklāsmes.

Kas sagādā vislielāko gandarījumu?

Karjeras konsultācijas. Daru to grupās un individuāli. Bezgala grūti tagad jauniešiem saprast, kādas profesijas vispār ir pieejamas. Galvenais ir saprast, ka jāizvēlas pašam. Labi, ja bērna griba sakrīt ar vecāku, bet uzspiest to nedrīkst.

Kādi ir skolotāja profesijas plusi un mīnusi?

Plusi – visu laiku jābūt formā, nevar vecēt. Darbs ir ar jauniešiem – jābūt atvērtai domāšanai, gatavai pārmaiņām. Arī pandēmija lika strauji pielāgoties un apgūt jaunas iemaņas. Vēl viens pluss ir divu mēnešu atvaļinājums.

Mīnuss noteikti ir stress. Katram ir savas problēmas, bet šajā darbā jārisina arī citu problēmas, dažkārt ļoti smagas. Konflikti ne tikai skolā, bet arī mājās. Tas paņem daudz enerģijas. Reizēm naktīs pamostos un joprojām domāju par kādu situāciju.

Kā stress ietekmējis mājas dzīvi?

Ja visu dienu skolā esmu runājuši, mājās gribas klusumu. Pirmkārt, jau daudzus gadus darbu uz mājām nenesu, jo tur gribu atpūsties. Es la-

bāk ilgāk sēžu skolā un esmu viena no pēdējām, kas aiziet mājās. Otrkārt, visi skolēni, vecāki un kolēģi zina, ka pēc darba laika man nevar zvanīt. Eju gulēt agri, īpaši ziemā, tāpēc negribu, ka vakaros mani traucē. Tāpat neko nevarēšu atrisināt. Tas nav ētiski – jābūt kādām robežām. Skolotāji nav valsts dienestā, kur kā ātrajai palīdzībai jābūt sazvānāmiem visu laiku.

Kā darba pieredze palīdzējusi audzināt dēlu?

Jājautā pašam, vai palīdzēja. Skolotāju bērniem jau tāpat ir grūtāk. Visi pedagogi nespēj uz tiem skatīties kā uz pārējiem. Bet skolotājs arī ir tikai cilvēks. Bērnu audzināšana atkarīga no inteligences un izglītības ģimenē – esi vai neesi pedagogs. Dēls bija gadu vecāks par audzināmo klasi, tāpēc mācījos no viņa, kas mani sagaidīs, kādas būs intereses.

Ko dēls tagad dara?

Ar draudzeni dzīvo Anglijā, strādā par mēdžeri. Braucam katru gadu ciemos uz divām nedēļām, bet šogad diemžēl tas izpaliek. Jebkuri vecāki gribētu, lai bērns ir Latvijā, tomēr lai saņem labāko, kas pieejams.

Kas sagādā prieku ārpus darba?

Mani interesē teātris. Studējot Liepājā, par mīļāko kļuva Liepājas teātris. Anglijā, Šekspīra dzimtajā Stretfordā pie Eivonas, biju uz izrādi *Otello*, Londonas Šekspīra teātrī *Globe* skatījāties *Spītnieces savaldīšanu*. Kaut ar angļu valodu joprojām esmu uz *jūs*, lugu sižetus zinu no galvas.

Agrāk daudz lasīju. Tagad nākas ļoti daudz laika pavadīt pie datora, nogurst acis, un lasu mazāk. Nākamais lasīšu *Trīs vīrus laivā*. Vēl hobijs ir sēņošana. Mežs ir relaksācija. Man patīk tur būt vienai – braucam abi ar vīru, bet ejam katrs uz savu pusi. Brīvo laiku vēl pavadu ar draudzenēm, ar kurām draudzējamies vairāk nekā 20 gadus. Runājam par visu ko, bet par skolu un darbu ne. Esam pārsmejušās, dalāmies iespaidos. Tas arī tur mūs kopā. Vatsapa grupā *Druškas* regulāri informējam viena otru par interesantāko: kur nu kura aizbraukusi, kas dārzā izaudzis. Šo draudzību ļoti novērtēju.

„Nekas nestāv uz vietas ne pedagoģijā, ne sabiedrībā. Tagad audzināt klasi ir pilnīgi citādāk. Bet nevar teikt, ka grūtāk.”

Aša, darbīga un atbildīga

Jolanta Hercenberga
Nadeždas
Gologuzovas arhīva
un autore foto

„48 gadi Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā nostrādāti, aptuveni simts bērniņu gadā ir dzemdībās manis pieņemti. Nu tad kopā ap pieciem tūkstošiem mazuļu būs ar manu palīdzību pasaulē nākuši,” saka NADEŽDA GOLOGUZOVA, kura aktīvās darba gaitas pārtraukusi pirms pieciem gadiem un nu dienas piepilda ar citām nodarbēm.

Kā tagad pait jūsu dienas?

Kad meitas Natasa puikam palika pusotrs gads, viņa darbu atsāka, bet es pārtraucu. Nokārtoju auklītes sertifikātu un vācu mazo. Kad viņš sāka iet bērnudārzā, darbā vairs neatgriezos.

Dienas pait ļoti jauki. Mēs ar vīru Robertu vienmēr saplānojam, ko darīsim. Mums ir dārzs, tur ir pirtīņa, mājiņa, siltumnīca. Pirtsdienās visa ģimene saejam kopā. Vasarā tur ir ļoti skaisti. Puķes dārzā ir mans roku darbs, un prieks par katru sēkliņu, kas iebāzta zemē un no kuras izaug tāds skaistums.

Kad bērni bija mazi, tad mums dārza nebija. Dēls Oļegs aizgāja mācīties uz medicīnas institūtu, bet vēl mums ar vīru palika mājās meita. Kad arī viņa aizgāja mācīties tālāk, sajutu, ka ir tukšums. Ar Robertu izdomājām, ka vajag dārzu, lai būtu, ko darīt brīvajā laikā. Mēs ar vīru esam darbīgi. Viņš visu mūžu bijis autobusa šoferis. Tagad ceļas pusseptiņos, iziet savus kilometrus, ko sev kā normu noteicis. Ziemā es arī eju. Tie ir aptuveni 7000 soļu jeb četri vai pieci kilometri. Vasarā man kustību pietiek dārzā. Tās dod enerģiju.

Ziemā ir mierīgāk. Dzīvoklī kādreizēja bērnistabā mums iekārtota darba un atpūtas vieta. Dators, pie sienas dēla Oļega, meitas Natālijas un mazbērnu Leldes, Aleksandra un Marka fotogrāfijas. Pulkstenis, kas atgādina, ka laiks iet un atpakaļ nenāk. Te arī mans 2013. gadā saņemtais Goda raksts par pašreizējā darbu un panākumiem, strādājot valsts un iedzīvotāju labā. Te foto ar manu mammīti un brāli Aļiku. Te mēs ar vīru. 6. novembrī mums būs 55 gadu kāzu jubileja. Te ir lietas, par kurām gribas padomāt, papriecāties.

Cik ilgi Kuldīgā dzīvojat?

Dzimusi esmu Ukrainā, Harkovā. Mamma dzimusi 1918. gadā. Grūti gājīs – viņai vecāki karā gājuši bojā, un viņa nonāca Dzeržinska vārdā nosauktajā bērnu komūnā. Kad pieauga, sāka strādāt rūpnīcā un sapazinās ar vienu latviešu puisi – manu tēvu, vārdā Arvids. Viņa pat nav varējusi pareizi izrunāt – teikusi Avrīds. Viņa mamma un mana oma dzimusi Rīgā. Strādāja rūpnīcā, kas pirms kara 1914. gadā kopā ar strādniekiem evakuējās uz Krieviju. Kaut kā nonākusi Harkovā, un tā mana mamma ar tēti varējusi satikties. Kara laikā viņiem tur gājās grūti.

Kad pienāca 1945. gads, oma nolēmusi atgriezties dzimtenē. Gribējusi strādāt Rīgā, bet nekā. Nostūfita uz Kabili par partordzi*. Mēs ar mammu un tēti vēl palikām Ukrainā, bet tur sākās bēdas. Arvīds atbrauca pie savas mammas, sāka strādāt, un 1947. gadā februārī arī mēs ar mammu atbraucām.

Pirmais dzīvoklis Kuldīgā, kurā ilgus gadus nodzīvojām, bija Baznīcas ielā. Ēkā, kur tagad ir viesnīca *Metropole*. 1951. gadā tētis no mums aizgāja, mamma mūs ar brāli izaudzināja viena. Sākumā viņai bija grūti dabūt darbu, jo nezināja valodu. Mēs ar brāli no sētas bērniem pirmie iemācījāmies runāt latviski. Kad arī mamma iemācījās, strādāja veikālā.

Kur mācījāties?

Abi ar brāli beidzām 2. vidusskolu, kas bija krievu skola. Ēkā, kur tagad ir Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrs. Telpas bija sliktas, un mūsu vecāki vadībai prasīja, lai uzcelt krievu bērniem jaunu skolu. 1964. gadā es beidzu vidusskolu, un tajā pašā gadā ar 1. septembri durvis vēra jaunuzceltā Draudzības skola, kas tagad ir Viļa Plūdona Kuldīgas vidusskola. Tajā mācījās gan latvieši, gan krievu bērni. Mani bērni to beiguši krievu plūsmā.

Kā izvēlējāties, kur studēt?

To, ka būšu medīke, ne sapņos neviens nevarēja manīt. Arī es pati ne. Bija tikai doma, ka būšu matemātikas skolotāja. Ar draudzeni jau bijām sarunājušas, ka rīt braucam uz Liepāju stāties pedagoģiskajā skolā. Bet pēkšņi avīzē izlasīju, ka 2. medicīnas skola uzņem audzēkņus, kuri grib apgūt vecmātes profesiju, un nolēmu iestāties. Piedāvāju arī draudzenei labāk stāties tur. Abas sarājāmies un katra spītīgi aizbraucām uz savu izvēlēto skolu. Es nezinu, kā tas varēja notikt. Tas nāca spontāni.

”**Atceros pirmās dzemdības, ko redzēju, kad vēl mācījās. Tas bija „užas”! Noskatījos, man palika slikti. Iznācu ārā, apsēdos uz trepītēm un ļoti skaidri sapratu, ka nebūšu nekāda vecmāte.**

Pirmo gadu medicīnas skolā gāja diezgan grūti. Kā šodien atceros: mana oma teica, ka arī viņa esot pieņēmusi piecus bērnus un zinot, ka naba jānogriež divu pirkstu platumā.

Kā satikāties ar vīru?

Roberts ir dzimis Baltkrievijā. Kā atnāca dienēt uz Kuldīgu Upīskalnā, tā arī te palika.

Ilggadējā Kuldīgas vecmāte Nadežda Gologuzova: „Esmu laimīga, jo man ir ģimene, bērni. Bet vispār laime ir tāds neizprotams jēdziens, jo katru dienu cilvēkam kaut kā pietrūkst. Gribas izdarīt, sasniegt. Ja neko negribētos, tad jau īsti nevarētu teikt, ka esmu laimīga.”

Nocēla mani, un es nocēlu viņu. Viņš bija aktīvs sportists. 1. maijā bija skriešanas sacensības, un tajās es viņu pirmo reizi ieraudzīju. Viņš man iepatikās, bet bija sācis draudzēties ar manu draudzeni. Viņiem attiecības pajuka, es *uspakaivala, uspakaivala, da i uspakoila* (mierināju, mierināju, kamēr nomierināju – krievu val.). Es tāds štruntīņš vien vēl biju – 16 gadiņi tik. Viņš ir septiņus gadus vecāks. Vīrs divus gadus palika virsdiens. Kad pabeidzu pirmo kursu, 1965. gadā apprecējāmies. Pētersone Ritiņa mūs salaulāja. Dzimtsarakstu nodaļa bija tur, kur tagad veikal *Euroskor*. Nosvinējām kāzas, piedzima Oļegs. Kā es saku, mana kāzu dāvana. Daži mēneši man vēl bija jāmācās, un tad prakse. To izgāju Kuldīgas slimnīcā. Mana mamma un oma mums daudz palīdzēja.

Kā sākat strādāt Kuldīgas slimnīcā?

Tā kā man bija bērniņš, iedeva brīvo diplomu. Prasīju darbu slimnīcā, bet man pateica, ka vecmātes nevajag. Bet pēc divām dienām pateica, ka dzemdību nodaļā veidojas bērnu māsu dienakts dežūras un mani tam darbam gaida. Iesāku strādāt savā dzimšanas dienā 6. martā.

Kad vecmāte Vera Zaķe salauza roku, galvenais ārsts mudināja sākt strādāt par vecmā-

ti. Turējos pretim – negribēju piekrist. Man bija bail. Centos iemācīties un nebaidīties, bet nevarēju sadūšoties. Lika man dežūras kopā ar citām vecmācēm. Kā šodien atceros, ka ar vecmāti Valentīnu Reinsoni stāvam pie sievietes, kurai otrās dzemdības sākušās. Kā nu nāk tas bērniņš, tā Valentīna pazūd. Speciāli aizgājusi! Man rokas, kājas trīc, bet bērns nāk – tas jāņem. Trīcošām rokām saņēmu. Līdzko tas sāka kliegt, arī Valentīna ienāca. Apšļakstīja mani ar aukstu ūdeni, un ar to arī sākās mana vecmātes darīšana. Valentīna bija arī tā, kura dzemdības pieņēma manu puiku.

Kāds ir vecmātes darbs?

Agrākā laika vecmāšu darbs no tagadējā atšķiras. Liela atbildība vienmēr bijusi, bet tagad arī ārsts ir tuvumā. Agrāk ārsti pa dienu bija poliklīnikā, naktī dežurēja mājās. Aparatūra tāda nebija kā šodien. Pieliec ausi pie vēdera mammai un klausies tos toņus. Psiholoģiski smagi ir līdz brīdīm, kad bērns piedzimst, tad nervozēju un pārdzīvoju līdz ar mammu. Kad mazais jau kliež un viss ir kārtībā, tad ir patīkami. Ir gandarijums ik reizi. Darbs bija arī fiziski smags. Dzemdību nodaļā vecajā slimnīcā atradās trešajā stāvā. Uz operācijām sievietes jānes pa trepēm uz

Nadežda ar vīru Robertu kāzu dienā.

Nadeždas dēls Oļegs, vīrs Roberts un meita Natālija.

Nadeždai patīkot pasēdēt un pasapņot istabā, kurā pie sienas izlikta bērnu un mazbērnu fotogrāfijas.

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļas kolektīvs (Nadežda pirmā no kreisās) ieradies pie vecmātes Guntas Cepurītes, lai sveiktu dzimšanas dienā.

augšu un uz leju. Cik reizi neesmu izskrējusi uz Liepājas, toreizējās Ļeņina, ielas un saukusi puisi, lai nāk palīgā. Bieži esmu lūgusi policistiem. Nekad nav atteikts.

Ir bijuši bēdīgi brīži. Atceros, kā reiz atnāku mājās no darba, raudu un saku, ka iešu no darba prom. Biju sadarījusi nedarbus un sajutos vainīga. Nu, kāds nedarbs! Bērniņam nokrita nabiņa, un es pieliku spirta tamponiņu. Stundu tas tur bija un uztaisīja ādiņai apdegumu. Kad esmu izdarījusi pāri otram, tad tik ļoti jāpārdzīvo... Ir sajūta, ka neko nemāku, nezinu.

Vai darbā ir arī atzinības saņemtas?

Jā, ir. Kas tās skaita! Atceros pirmās dzemdības, ko redzēju, kad vēl mācījās. Tas bija *užas* (šausmas – krievu val.)! Noskatījos, un man palika slikti. Iznācu ārā, apsēdos uz trepītēm un ļoti skaidri sapratu, ka nebūšu nekāda vecmāte. Es nebiju gaidījusi tādu skatu. Bet tad redzu laimīgos vecākus, un visas šausmas aizmirstas. Bieži viņi uz dzemdību nodaļu nesā kūkas. Ar tām esam dalījušās ar visām slimnīcas nodaļām. Tagad daudzi nes gaļas, siera plates. Interesantākais bijis tas, ka viena kundze atnesa trīslitru burku ar gurķiem. Bijām tik apmierinātas!

Kā izdevies savienot darbu ar ģimenes dzīvi?

Ģimenei maz laika esmu veltījusi. Man dežūras bija 12 stundas. Vīrs pelnīja naudu, kā celtnieks gadu strādāja Liepājā, lai mums pieskirtu dzīvokli. Kā šoferim viņam bija 26 dienas mēnesi jābrauc, lai varētu kaut ko nopelnīt. Daudz līdzēja ome – vāca Oļegu, kad bija mazs. Nata nāca no rīta bizes pīt, kamēr tēvs iemācījās to darīt. Daudz pa telefonu sazinājāmies. Varbūt tāpēc arī abi izauguši tādi atbildīgi, ka zināja, ka nav, kas auklējas ar viņiem.

”**Ģimene ir pati lielākā vērtība. Jo tālāk laiks iet uz priekšu, jo vairāk to apzinos.**

Arī abi jūsu bērni izvēlējušies medīku profesiju. Oļegs Gologuzovs ir anesteziologs-reanimatologs, Natālija Gailīte – ginekoloģe, dzemdību speciāliste. Vai mudinājāt viņus to izvēlēties?

Nē! Kas viņus tur sūtīja? Vairāk paši. Bet

varbūt kaut kā tomēr arī virzīju. Viņi nāca pie manis uz slimnīcu, vasarās abi strādāja. Oļegs no 16 gadu vecuma sāka strādāt par sanitāru neatliekamajā medicīniskajā palīdzībā, pēc tam operāciju blokā. Tad viņš gāja uz medicīnas institūtu, un es biju priecīga, jo tur studējošajiem nebija jāiet Padomju armijā. Tie bija afgāņu laiki** – man bija svarīgi, lai viņu neaizsūta karot. Gribēja par ķirurgu mācīties, bet tas nesānāca. Daktre Šube piedāvāja nākt uz Kuldīgu par anesteziologu. Atnāca 1991. gadā, un tā viņš te ir. Meita jau skolas laikā pēcpusdienās nāca pie manis par sanitāri strādāt. Iestājās institūtā. Kā viņa izdomāja, ka būs ginekoloģe, es pat nezinu.

Kāda jūs esat pēc rakstura?

Ļoti strauja un āša. Vispirms daru un pēc tam domāju. Kādreiz arī kaut ko asāku pasaku un pēc tam nožēloju. Mums ar vīru ir līdzīgi, ka esam mērķtiecīgi. Ja kaut kas nolemts, tad tā arī jābūt.

Kas sagādā prieku?

Vispirms jau mazbērni. Leldītei šogad jau 24 gadi. Kad viņa piedzima, tad es vēl strādāju, daudz palīdzēt nevarēju. Oļegs ir izmetis, ka es esmu nenopietna oma. Ko lai izdaru? Tā tas bija. Kad Natai mazie dzima, tad varēju jau biežāk piepalīdzēt. Ar mazo Marku

Ja jums būtu piecos vārdos jāraksturo Nadežda Gologuzova, ko jūs teiktu?

● **GUNTA CEPURĪTE,** kolēģe: „Nadežda vienmēr bijusi personība. Aktīva: pati organizēja pasākumus un visur piedalījās. It visu, ko kādreiz ir vajadzējis, viņa spējusi dabūt un izdarīt. Piemēram, šajos laikos to nesaprat, bet toreiz, kad man piedzima dviņi, problēma bija, kur žāvēt autiņus. Viņa tik ilgi runāja ar patērētāju biedrības priekšnieku, līdz sarunāja, ka varēs dabūt un nopirkt man centrifūgu. Viņa mūs visas, kas nodaļā strādā, ir audzinājusi.”

● **OĻEGS GOLOGUZOVS,** dēls: „Mammīte. Cilvēks, kurš mani sauc par dēliņu un kuru pazīstu 53 gadus un vēl deviņus mēnešus.”

● **MAIJA PETROVICA,** bijusi kolēģe: „Sava darba un dzīves fanāte. Neko nedara pa pusei, deg par savu lietu, par nodaļu un arī ģimeni. Neko nedara pret savu pārliecību.”

īpaši daudz. Bet prieks ir vienlīdzīgs par visiem.

Ģimene ir pati lielākā vērtība. Jo tālāk laiks iet uz priekšu, jo vairāk to apzinos. Ļoti iepriecina kopābūšana. Bērni un mazbērni ir lielākais prieka avots. Roberts smejojot saka: nekā, ka no manis būs arī pārņēmuši medicīnu. Arī no viņa esot ko pārņēmuši, jo viņiem ir šofera tiesības.

Ļoti labi es jūtos pie jūras. Patik tur pabūt. Man vienmēr bijusi arī draudzene. Agrāk Raja, tagad Sofija, kura dzīvo Jelgavā. Citreiz vairākas reizes dienā sazināties. Sievietei vajag vismaz vienu draudzeni, ar ko var izrunāties. Gan par to, par ko ar vīru vai ģimeni nerunāsi, gan to, kā mūsu tomātiem, gurķiem siltumnīcā klājas.

Esmu senioru skolas dalībniece. Eju uz nodarbībām, baseinu. Mēs satiekamies, klāčojamies, kopā visu ko darām. Tas ir tik forši! Man patīk arī minēt krustvārdu mīklas – smadzenes jādarbina.

Jau daudzus gadus ik pa trim mēnešiem organizēju Valsts asinsdonoru centra donoru dienu Kuldīgā. Darāmā ir daudz.

* Partijas organizatore

** PSRS armijas dalība karā Afganistānā no 1979. līdz 1989.gadam

Atrodas īstajā vietā

Tuvojas laiks, kad vidusskolu absolventi dosies uz augstskolām, tāpēc trīs kuldīdznieki, jau studenti, dalījās pieredzē un ieteikumos. Par izvēlēto ceļu stāsta Roberta Balode no Latvijas Universitātes (LU), Kārlis Zatlērs no Rīgas Tehniskās universitātes (RTU) un Paula Feldmane no Rīgas Stradiņa universitātes (RSU).

Noderēs jebkurā darbā

ROBERTA BALODE
LU Juridiskajā
fakultātē apgūst
tiesību zinātnei.

„ŠKITA, KA VARĒTU BŪT LABI”

Roberta atzīst, ka pēc vidusskolas bija grūti izvēlēties: „Domas visu laiku mainījās, jo mani interesē daudzas lietas. Kad uzzināju eksāmenu rezultātus, ļoti pārdzīvoju, jo tie nebija tādi, kā gaidīju. Tad viens ļoti labs draugs, kas mācās šajā fakultātē, teica, ka rezultāti, lai šeit iestātos, man ir ļoti labi. Mani jau sen interesē kriminoloģija, diemžēl Latvijā nevar izmācīties un kļūt par izmeklētāju. Tad nu saņēmos un iestājos juristos, jo šķita, ka varētu būt labi. Pieteicos un tiku budžeta grupā. Esmu ļoti priecīga, ka mācos tieši te. Esmu beigusi 1. kursu, un bakalaura programmā jāstudē trīs gadi. Lai iegūtu jurista kvalifikāciju, studijas jāturpina maģistrantūrā.”

Roberta šajā mācību gadā apgūvusi Latvijas tiesību vēsturi, tiesību filozofiju, civiltiesības, tiesību angļu valodu, starptautiskās konstitucionālās tiesības, saistību tiesības, lietu tiesības, kriminoloģiju un starptautiskās civiltiesības.

JĀDOMĀ ĀRPUS KASTĪTES

„Pirmais, ko draugi un paziņas man saka: „Tev jau jāzina visi likumi no galvas.” Tā noteikti nav – tas ir stereotips. Esmu radošs

cilvēks, un, mācoties juristos, tāds cilvēks ir vajadzīgs, lai spētu domāt *ārpus kastītes*. Mums jāpilda dažādi uzdevumi, piemēram, kāzusi. Likumi ir nevis jāmacās no galvas, bet jāmacās tos izprast un lietot. Uzdevumos nav ietvertas tikai juridiskās zināšanas – jāpārzina ekonomika, matemātika... Bakalaura studijās prakses nav, bet dažādās tiesu izspēlēs iegūstam zināšanas un pieredzi. Varam iejusties dažādās lomās, lai vēlāk saprastu, kas īsti vēlamies būt.

Vienīgais, kas jaunos studentus varētu atturēt vai likt tiem padomāt, ir tas, ka budžeta vietas katru gadu samazinās un studiju maksa palielinās. Bet studijas ir ļoti labas, turklāt pasniedzēji ir

augsti godājami cilvēki no Augstākās tiesas un Satversmes tiesas. Šķiet, ka tieši ar to mūsējā atšķiras no citām augstskolām.

Protams, ir grūti, un pēdējos mēnešos sapratu, ka mācīties mājās – tas nav priekš manis. Pirmo gadu veltīju tikai studijām, bet tagad apdomāju, ka varētu sākt deļot universitātes deļu kolektīvā.”

Par nākotni studente saka: „Domāju, ka tā būs saistīta ar to, ko studēju. Iespējams, gribētu kļūt par tiesnesi vai izmeklētāju. Pat tad, ja izdomāšu strādāt citur, zināšanas noteikti noderēs.”

„Mums likumi nevis jāmacās no galvas, bet jāmacās tos izprast un lietot.”

Pieprasīta profesija

Kuldīdznieks
KĀRLIS ZATLĒRS
RTU Būvniecības
inženierzinātņu fakultātē
studē būvniecību.

BIJA GATAVS CĪNĪTIES

Kārlis stāsta, kā izvēlēties šo profesiju: „Smeļoties vienmēr saku, ka man bērībā patika spēlēties ar *Lego*, bet patiesībā vectēvs bija būvzinātnieks. Patika matemātika un fizika, zināju, ka nākotni saistīšu ar būvniecību.

Ar studijām esmu apmierināts, bet uzskatu, ka programma ir nedaudz novecojusi, domāju, ka tā ir vairākās augstskolās. Pabeidzu 3. kursu, kopumā jāstudē četrarpus gadu. Saņēmsu ne tikai bakalaura grādu, bet arī inženiera kvalifikāciju. Sākums bija grūts, jāpierod, ka ar tevi vairs neauklējas, neko neatgādina. Ja esi gatavs darīt un cīnīties, tik traki nav. Apgūstu tādas priekšmetus kā fiziku, augstāko matemātiku, ekonomiku, angļu

„Sākums bija grūts, jo jāpierod, ka neviens ar tevi vairs neauklējas, neko neatgādina.”

valodu, metāla, dzelzsbetona un koka konstrukcijas, būvdarbu tehnoloģijas, rasēšanu, ģeodēziju.

Man ļoti paveicās, jo patika un paveicās fizika, bet atceros, ka daudziem kursabiedriem tā sagādāja problēmas. Bet, ja arī vidusskolā matemātika vai fizika nav ļoti apgūta, to var iemācīties vēl augstskolā.”

VĒLAS ATGRIEZTIES DZIMTĀJĀ VIETĀ

„Kad stājos fakultātē, budžeta vietu bija ap 90. Tas ir ļoti daudz, un netikt *budžetā* bija nereāli. Ja nemaldos, šobrīd ir jau 120 vietu. Ja arī neesi tur ticis, bet pēc pirmā semestra visu nokārto, tad var saņemt budžeta vietu un visa studiju maksa tiek atmaksāta.

Kā mīnusu varu minēt to, ka pasniedzēju vidējais vecums ir diezgan augsts un daudziem ir padomju laika domāšana, tomēr jaunie pasniedzēji parādās aizvien vairāk. Ir arī daudz pozitīvā, piemēram, var iet uz sporta zāli, baseinu, spēlēt basketbolu vai futbolu.

4. kursā visiem jāmeklē prakses vieta, bet es esmu sācis jau tagad. Strādāju būvfirmā *Arčers*, būvējam militārus objektus Ādažos. Praksē noteikti iemācos daudz vairāk nekā universitātē, un tas ir normāli. Profesija ir ļoti pieprasīta, piemēram, šajā vasarā man bija astoņi darba piedāvājumi.” Kārlis vēlētos pēc mācībām atgriezties Kuldīgā: „Es ceru, ka būšu savā profesijā labs speciālists un varēšu darīt labas lietas. Vēlētos Kuldīgā vadīt projektus un būvēt lielas ēkas.”

Tieši tas, ko gaidīja

PAULA FELDMANE stāsta par savu izvēlēto ceļu sabiedrības veselības programmā RSU Sabiedrības veselības un sociālās labklājības fakultātē.

ARĪ AKTUĀLĀ EPIDEMIOLOĢIJA

Paula šo nozari izvēlējusies ne jauši: „Pēdējā brīdī sapratu, ka šī programma ir tas, ko vēlos, jo sākotnēji mērķis bija studēt medicīnu. Esmu apmierināta, ka nonācu šajā fakultātē, man ir fantastiski studiju biedri, lieliski mācībspēki. Tas tiešām ir tas, ko gaidīju. Apskatot augstskolas mājaslapu pirms iestāšanās, fakultātes un programmas apraksts bija ļoti precīzs. Man jāstudē četrus gadus.

Pirmajā gadā bija ļoti daudz klīnisko kursu, piemēram, anatomija, fizioloģija, histoloģija, mikrobioloģija. Otrajā gadā apgūvām

tādus kursus kā tagad ļoti aktuālo epidemioloģiju. Tāpat iekšējās slimības, nedaudz guvām ieskatu ķirurģijā. Visus četrus gadus cauri vijas tādi kursi kā sabiedrības veselība un vides veselība.

Profesionālajā bakalaura programmā praksei jābūt katru gadu. Pirmajā devāmies uz nedēļu Kolkā. Tā bija vides veselības prakse, katra diena ļoti intensīva, iemācījāmies gan atšķirt ārstniecības augus, gan orientēties dažādos kukaiņos un rāpuļos. Šogad prakse vides veselībā notika attālināti, vajadzēja mērīt troksni, vērot gaisa piesārņojumu, datus iesūtīt elektroniski.”

MŪSDIENĪGA, KVALITĀTĪVA, VĒRTĪGA

Ja kāds vēlas studēt šajā programmā, Paula iesaka: „Man patīk ļoti atsaucīgā attieksme no mācībspēkiem. Universitātes aura, tās dvēsele patīk visvairāk. Fakultāte ir diezgan maza, visi viens otru diezgan labi pazīst. Tas var būt gan ieguvums, gan apgrūtinājums.

Es noteikti iegūstu daudzpusību, iemācos skatīties plašāk, manuprāt, būšu plaša spektra speciāliste.”

Par RSU Paula domā: „Pirmais vārds, kas nāk prātā, – mūsdienīgi, kvalitatīvi un pavisam

noteikti vērtīgi. Nevienu brīdi nenožēloju, ka izvēlējos šo par savu *Alma mater**. Aktīvi iesaistos studējošo pašpārvaldē – esmu valdes locekle, pildu ārlietu virziena vadītājas pienākumus. Šo iespēju iesaku izmantot katram – RSU ir tā vieta, kur sevi ne tikai meklēt, bet arī atrast.” Par konkrētu nākotni Paulai vēl grūti spriest: „Vēl divi gadi priekšā, lai tā izkristalizētos. Pat tad, ja dažādu apstākļu dēļ nesanāks strādāt profesijā, šī programma sniedz ļoti daudz dzīvei noderīga.”

*Alma mater – (latīņu val. *māte barotāja*) sens mācību iestāžu apzīmējums, ar ko tiek uzsvērts, ka tās cilvēku spēcina garīgi

„Mana augstskola ir vieta, kur sevi ne tikai meklēt, bet arī atrast.”

PIEMINOT

Pēc tāda goda vīra aiziešanas tukšums būs

Rīt, 27. jūnijā, daudzi atvadīsies no legendāras personības – Skrundas Goda pilsoņa Jāņa Blūma, kurš mūžībā aizgāja neilgi pirms Jāņiem, padarījis daudzus labus, visas Latvijas vēsturē iemūžināmus darbus, tik vien nesagaidījis 95 gadu jubileju, kas būtu 29. augustā.

VISU NEPATEIKT

Man kā žurnālistei laimējies patriotisko latvieti un skrundenieku, leģionāru, Atmosdas un valsts neatkarības atjaunošanas cīnītāju, divu dēlu tēvu, vectēvu un vecvectēvu, vairāku amatu lietpratēju, aktīvo pašdarbnieku un vienkārši harizmātisko vīru intervēt daudz reižu. Taču katra saruna bija neatkārtājama, ar jaunām atklāsmēm – tā bieži negadās. Visu aizgājēja paveikto pieminēt nav iespējams, bet lielu daļu dzīves gaitu viņš aprakstījis autobiogrāfiskajā grāmatā *Pazudušā karavīra atmiņas*, kas klajā nāca pagājušā gada nogalē un ilgu laiku bija izdevniecības *Jumava* grāmatu topa piecniekā.

PRATA CIENĪT

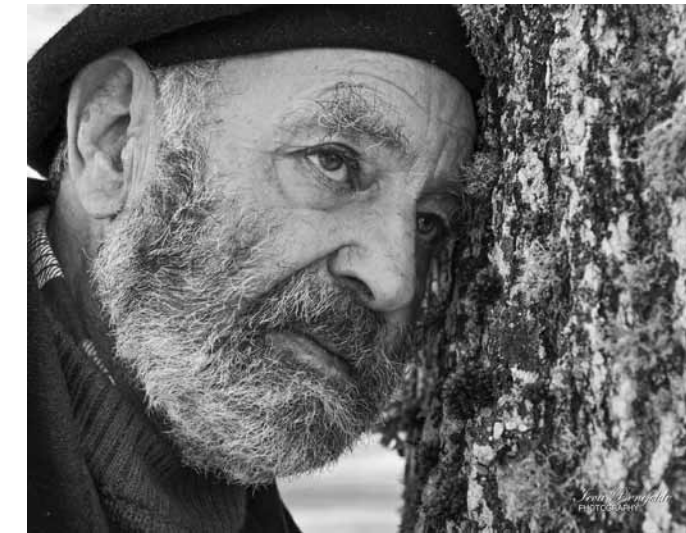
„Apbrīnoju tādu fantastisku atmiņu – vēl nesen, pārrunājot karavīru lietas, viņš precīzi minēja notikumus, vārdus, uzvārdus,” teic Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes komandieris Andris Rieksts. „Neskatoties uz vecumu, Jānītis spēja aizraut jauniešus – reti kura sirma cilvēka vēsturiskajos stāstos jaunā paudze tā ieklausās. Arī man viņš bija jāuzrunā kā tēvs, vecaistēvs, tajā pašā laikā

viņš prata cienīt un godāt jaunus. Tikai labus vārdus par Jānīti varu teikt. Atceros, ka vēl pagājušogad Ziemassvētku kauju atcerē bijām kopā Lestenē. Viņš kā parasti savus biedrus nokomandēja ierindā militāram sveicienam un goda atdošanai.”

AR DEDZĪBU

Skrundas vidusskolas skolotājs Aldis Zalgauckis ir viens no savulaik jaunās paaudzes, ar kuru J.Blūmam izveidojās cieša sadarbība – abi kopā dibināja Latvijas Tautas frontes nodaļu Skrundā: „Tobrīd biju šeit ienācējs, Jānis arī, bet jau agrāk, un viņš bija iedzīvotājs, vietējo iecienīts. Sapratu, ka tas ir īstais vīrs, ar ko runāt. Dziedāja Skrundas vīru kori, un tur iepazīnāties. Es nācu ar jaunības entuziasmu, Jānis – ar pieredzi, gudrību. Tā mums labās attiecības turpinājās līdz šim.

Viens no pēdējiem stāstiem ir gandrīz neticams. Ansambļa *Vecie zēni* bilžu izstādē nejausi redzēju Jāņa portretu, ko izsūtījumā Tāļajos Austrumos zīmējis mākslinieks Zigurds Gustiņš. Bet man bija draugs Zigurds Gustiņš, ar kuru kopā kāpu kalnos. Izrādās, ka

Ievas Beneļdes foto

viņš ir Jāņa izsūtījuma biedra dēls. Tā savedu viņus kopā, un izdevās ļoti sirsnīga tikšanās. Viņš arī bija tāds pedants, dokumentu vācējs, visu notikumu pierakstītājs. Man patika optimistiskā atbilde, kad jautāju, kā iet: „Vecumam atbilstoši!”

KULTŪRAI UN SAVAI ZEMEI

J.Blūmam pieder arī leģendārā Skrundas vīru vokālā ansambļa *Vecie zēni* dibinātāja gods. Mākslinieciskais vadītājs Viesturs Melķis: „Es savā mūžā neesmu sastapis otru tik godīgu, savai tēvu zemei uzticīgu cilvēku. 1999. gadā viņš, būdams Latvijas Nacionālo karavīru biedrības pārstāvis, izveidoja ansambli un

no pirmā iesaukuma braši turējās ierindā visus 30 gadus. Skaļos vārdos, uzsaukumos Jānis patriotismu nepauda – tas bija redzams viņa dzīvē.”

Kultūras namā ar leģendāro cilvēku sadraudzējās toreizējā vadītāja, tagadējā novada domes priekšsēde Loretta Robežniece: „Jānis bija aktīvs pašdarbnieks un lielisks mūsu amatierteātra aktieris. Spēlēja ar lielu atdevi. Atceros, cik biju pārsteigta par viņu Ābrama lomā *Skroderdienās Silmačos*. Pavisam cits Jānis nekā tas viedais, staltais, diezgan nopietnais vīrs, kuru bijām pieraduši redzēt. Izrādījās, prot būs jokdaris. Lai kas pārdzīvots, satiekoties to smagumu nevarēja just. Iekļāvās

mūsdienās, dzīvoja laikam līdzī, saglabājot viedo stāju.”

„AIZGĀJA NO MANIS KLUSI...”

Pēdējā laikā daudz ar J.Blūmu kopā bijusi kādreizējā Skrundas pašvaldības vadītāja, tagad Saldus medicīnas centra valdes priekšsēde Nellija Kleinberga: „Viņš paliks atmiņā ar džentlmeniskumu, vīrišķību, uzmanību pret ikvienu – tāds cilvēks reti var sastapt. Kad Jānītis mūža nogalē ārstējās pie mums slimnīcā, pat tad nevēlējās kādu apgrūtināt, kaut spēka jau bija maz. Mācēja nevarīgumu noslēpt. Gan jau ne tikai es, bet vēl daudzi svētkos droši vien saņēma ar viņa roku rakstītas kartītes. Attiecībās viņš nebija paviršs. Atmiņu grāmatas tapšanas laikā biju viņam kā šoferis, un dažu stundu ilgajos braucienos mums bija tik interesantas sarunas! Jānītis stāstīja arī par ģimeniskajām likstām, jo divas laulības nesanāca, kā varbūt gribētos. Atzinās, ka par maz uzmanības veltījis dēliem. Gan jau visi saprata, cik daudz viņš darījis sabiedrības labā. Ļoti pārdzīvoja pēdējās un skaistākās mūža mīlestības – sievas Ainas – aiziešanu viņš saulē. Kādu rīt slimnīcā viņš teica: „Nellij, viss ir labi, bet vairs neredzu jēgu dzīvot, jo ko gan vairs varu izdarīt.” Un vēl teica, ka gribot palikt Skrundā, kaut nav šeit dzimis un audzis. Skrunda esot galvenā pieturzīme un viņa mīlestība.”

Daina Tafelberga

STĀRKA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 17. līdz 25. jūnijam piedzimušas septiņas meitenītes un septiņi puikas. Vienai meitenītei un vienam puikam vecāki vārdu vēl domā, pārējiem doti šādi: Anete, Emīlija, Keciņa, Sabīne, Reičēla, Amēlija, Rihards Dominiks, Augusts, Kārlis, Ernests, Gabriels, Mārcis.

Piedzimst Jāņos

Ventspilnieki Lienīte Gogole un Gintars Ozolpupa 24. jūnijā sagaidīja dēliņu Ernestu. Vecāki jau bijuši gatavi, ka puika piedzims svētkos. Gintars saka: „Izdomāt vārdu bija grūti. Mums abiem vārds kalendārā nav ierakstīts, tāpēc gribējām arī dēliņam dot tādu, kāda kalendārā nav, bet, tā kā puika piedzima Jāņos, divreiz apbižot tomēr nevarējām. Gribējām, lai vismaz vārdadiena ir īpaša. Domāju, ka vecvecāki noteikti svinēs puistiņa dzimšanas dienu, jo tas viņiem pirmais bērniņš.” Lienīte stāsta, ka Ernests ir pirmais bērniņš un ka ikdienu mainīsies. Arī radu lokā esot mazi bērni, un vēlāk Ernestam būs, ar ko spēlēties. Puika piedzima 52 cm garš un 2990 g smags.

Lāsmas Reimanes teksts un foto

MANAS ATZINAS

„Nekas nav tik brīvs kā domas”

LĀSE JUSKA, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma projektu vadītāja

■ **Man dzīvē vissvarīgākā ir brīvība darīt to, kas mums katram ļauj būt laimīgam. Domāju, ka cilvēkam ļoti svarīga ir pašrealizācija, iespēja darīt to, kas aizrauj un dod motivāciju dzīvei.**

■ **Vērtīgākā atziņa, ko esmu guvusi: nekā nav tik brīvs kā cilvēka domas. Mēs varam domāt par to, kas kādā brīdī šķiet neiespējams, bet nedaudz vēlāk izrādās, ka ir iespējams. Domas ir materializējušās, un pašī esam par to pārsteigti.**

■ **Es dzīvē nekad neteikšu nekad,** jo mēs neviens nezinām, ko un kā piedāvās rītdiena.

■ **Mans vislielākais sasniegums...** Grūti noformulēt. Dzīves laikā to var būt ļoti

daudz: pabeigta skola, studijas, veiksmīgi uzrakstīts projekts, lieliska sadarbība ar partneriem no citām valstīm utt. Nevaru teikt, ka kāds sasniegums ir nozīmīgāks par pārējiem, jo tie visi kopā dod gandarījumu par paveikto.

■ **Man darbā vissvarīgākā ir iespēja sevi pilnveidot un nepārtraukti mācīties, apgūt valodas, iepazīt tehnoloģijas un apgūto izmantot jaunu mērķu sasniegšanai.**

■ **Godaprāts ir godīga attieksme pret savu un citu dzīvi. Vēlētos, lai tas piemistu tiem, kuri vada mūsu valsti un ietekmē visu iedzīvotāju dzīves kvalitāti.**

■ **Viedums.** Es gribētu teikt, ka tā ir sirds gudrība, kas pie mums atnāk pēc krietna nodzīvoto gadu skaita. Pēc ļoti dažādās – pozitīvas un negatīvas – pieredzes, pēc daudziem puniem, ko dzīve mums dāvina.

■ **Vērtīgākā grāmata.** Katrā dzīves periodā pie mums atnāk īstā – tieši tā, kas nepieciešama tam, lai atrastu atbildes uz aktuāliem jautājumiem. Mans pēdējā laikā atradums ir Dena Milmena *Mierpilnā karotāja ceļš*.

■ **Visvairāk mani apbēdina tas,** ka redzu: cilvēks slinkuma dēļ nevēlas izmantot to, ko dzīve sniedz. Tehnikumā jauniešiem tiek piedāvātas lieliskas iespējas

attīstīt mākslinieciskās un profesionālās prasmes, piedalīties ārzemju praksēs. Daļa jauniešu to izmanto pilnvērtīgi, bet ir arī tādi, kuri saka: „Ko nu es...”

■ **Mani iepriecina tas,** ka strādāju kopā ar lieliskiem kolēģiem, kuri ar saviem darbiem iedvesmo mani. Man ļoti patīk gaisotne tehnikuma skolotāju kolektīvā.

■ **Latvija man ir dzimtene – visskaistākā un vismīlākā.** Atgriežoties no ceļojuma, vienmēr priecājos, ka būšu mājās un jutīšos šeit labi.

■ **Kuldīga man šķiet ļoti šarmanta un omulīga pilsēta.** Tā ir skaista un katru gadu top vēl skaistāka. Te ir daudz iespēju saturīgai brīvā laika pavadīšanai.

■ **No saviem vecākiem mācījos pieticību un neatlaidību.** Bija ļoti svarīgi iesāktos darbus novest līdz finišam.

■ **Īsti vīrišķīgs vīrietis** visklasiskākajā izpausmē ir fiziski spēcīgs, domājošs, atbildīgs un cieņas vērts. Nav stumdāms un grūstāms, un sievietei viņa vietā nav jāpieņem lēmumi. Bet katram ir sava izpratne par vīrišķīgu vīrieti un sievišķīgu sievieti.

■ **Īsti sievišķīga sieviete** drīkst būt vāja, bet viņa zina, ko vēlas, un sasniedz to.

■ **Tuvākās nākotnes vislielākā vēlēšanās ir apceļot Latviju,** jo mums ir ļoti daudz skaistu un interesantu vietu.

Negaiss ieskandina pirmo brīvdabas koncertu

Kuldīgas Vecpilsētas koncertzālē, sporta skolas pagalmā Kalna ielā, 19. jūnija vakarā pēc spēcīga negaisa uzstājās dziedātāja Elza Rozentāle un etnodžeza grupa *Bur mani*. To varēja noklausīties ierobežots cilvēku skaits atbilstoši pulcēšanās noteikumiem.

VĒL VIENS JAUKS PAGALMS

Sporta skolas pagalmā bija rotāts ar meijām, ierīkota neliela skatuve. Domes kultūras speciāliste Agnese Lapsiņa atklāja, ka ideja radusies ātri, jo pandēmijas dēļ nācies pielāgoties. „Sākumā vietējo mūziķu uzstāšanās no *Vecpilsētas koncertzāles* rādījām tikai tiešsaistē, un tas notika dažādās vietās pilsētā. Bet tagad, kad zināmā skaitā jau varam pulcēties, atcerējāmies par šo sētu.”

Pašvaldības kultūras nodaļas vadītāja Dace Reinkopa uzskata, ka vietas izvēle ir lieliska. „Pašreizējie noteikumi paredz, ka jābūt četriem kvadrātmetriem uz vienu cilvēku, un šeit ir 400 m², tāpēc te var atrasties 100 cilvēku. Kad pagājušā gada Pilsētas svētkos Ag-

Dzied Elza Rozentāle.

Koncerts notika intimā gaisotnē Kuldīgas novada sporta skolas pagalmā.

nesei radās ideja par pasākumiem pagalmos, izmēģinājām arī šo. Šobrīd vienīgā iespēja brīvdabas pasākumam ir Pilsētas dārzs, taču to grūti norobežot un kontrolēt cilvēku skaitu. Šis pagalmā ir ideāls, jo varam nolikt konkrētu skaitu krēslu, nodrošināt dezinfekciju, ievērot distanci,” paskaidro D.Reinkopa. Un saka – negaiss nav bijis pārsteigums: „Par lietu jau zinājām, tikai cerējām, ka nolis agrāk.”

A.Lapsiņa piebilst: „Deko-

ratore bija Santa Kļava no *SK Flower&Mood Design*. Šī vieta arī pati rada savu atmosfēru. Tā ir viena no Kuldīgas apslēptajiem dārgumiem, jo, kā dzirdu no paziņām un draugiem, daudzi šeit nekad nav ienākuši. Mēs aicinām uz koncertiem arī turpmāk.” Biļetes jāmeklē *Bīlešu paradīzē*.

NEGAIĀDĪTI UN AIZKUSTINOŠI

E.Rozentāle ar grupu *Bur mani* skatītājus priecēja ar tautas dziesmu tekstiem oriģinālās skaņās:

Dzelžu cilvēciņu, Ka es liela dziedātāja un citiem. „Brīnišķīga vieta, ļoti mīļa uzņemšana. Prieks, ka nogāza lietus, jo tas deva patīkamu svaigumu,” komentē dziedātāja.

Koncerta beigās skanēja skaļi aplausi. Beziepakojuma veikala *Kuule* līdzīpašniece Justīne dalās emocijās: „Mūzika mani apbūra. Pirmo vasaras brīvdabas koncertu ļoti gaidīju.” Arī Laimonis un Antra bijuši sajūsmā, un uz nākamā pasākuma *Vecpilsētas kon-*

certzālē biļetes jau esot iegādātas. Kuldīdznieciece Tamāra stāsta: „Es vairāk gaidīju džeza, bet to, ka tautas dziesmas var pagriezt šādā virzienā, negaidīju. Iesu arī uz nākamajiem koncertiem.” Ance un Andris pasākumu no sirds izbaudījuši un iegādājās arī grupas albumu. „Brīnišķīgs koncerts. Ļoti emocionāls – *paņēma* dziļi. No mūziķiem varēja just, ka viņi ārkārtīgi mīl to, ko dara,” komentē Ance.

Elisas Rudzītes teksts un foto

Jāņu kausa tradīcija turpinās

Šogad par Zemessardzes Jāņu kausa pludmales volejbolā cīnījās astoņas komandas, kuras pirms tam uzmundrināja Kurzemes brigādes komandieris pulkvedis Andris Rieksts.

Zemessardzes 45. kaujas nodrošinājuma bataljona Jāņu kausa izcīņā pludmales volejbolā 1. vietu un ceļojošo kausu ieguvusi Skrundas novada pašvaldības komanda.

Aiz sevis tā atstāja Jaunsardzi, bet uz trešā pakāpiena kāpa 45. bataljona nodrošinājuma rota.

Sacensības notika Skrundas novada poligona *Mežaine* volejbola laukumā. Šogad bija pieteikušās astoņas komandas no Skrundas novada pašvaldības, Jaunsardzes, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma, Zemessardzes 4. Kurzemes brigā-

des štāba, kā arī vairākas no 45. bataljona rotām. Dalībnieki varēja parādīt prasmes ne vien volejbolā, bet arī makšķerēšanā. Viss loms izmantots zivju zupā, kas vārīta katlā uz ugunsкура.

Jāņu kausa tradīciju pirms pieciem gadiem iedibināja Zemessardzes 45. bataljons un toreizējais komandieris Andris Rieksts, tagad Kurzemes brigādes komandieris. Viņš toreiz deva solījumu, ka sacīkstes tiks rīkotas katru gadu, un solījums tiek turēts.

Alberts Dinters
Kurzemes brigādes štāba arhīva foto

VESELĪBAI

Lielākās riska grupas, kas var iegūt saules apdegumu:

- gados veci cilvēki;
- cilvēki ar garīgiem traucējumiem;
- cilvēki ar hroniskām slimībām;
- zīdaiņi un mazi bērni;
- fiziski aktīvi cilvēki.

Sauli izmantot pareizi

Kuram gan nepatīk pabaudīt saulaino laiku, bet idilli var izjaukt nepatīkams saules apdegums. Lai no tā izvairītos, jāievēro pārīs diezgan vienkāršu ieteikumu.

LIETOT AIZSARGKRĒMU

Ja aizsargkrēms ādai nav uzklāts, tā apdeg 12–15 minūtēs. Bērniem būtu jālieto tieši viņiem paredzētie aizsargkrēmi ar paaugstinātu SPF (saules aiz-

sardzības faktoru). Cilvēkiem ar gaišāku ādu, blondiem un rudiem matiņiem iesaka līdzekļus ar SPF 50 un 50+. Aizsargkrēmu der izmantot arī pirms dekoratīvās kosmētikas uzklāšanas. Atrodoties saulē ilgstoši, aizsargkrēms jāatjauno ik pēc divām vai vismaz četrām stundām. Tas jā dara arī pēc peldes pat tad, ja uz iepakojuma rakstīts, ka krēms ir ūdensizturīgs.

NO 11.00 LĪDZ 15.00

Tas ir bīstamais laiks – tad ultravioletie stari ir visspēcīgākie un gaisa temperatūra visaugstākā, tāpēc uzturēties tieši saulē vai ārpus telpām nav ieteicams. Ja tomēr apstākļi spiež iziet laukā, tad jālieto cepure, lakats vai cita galvassegā, viegls, gaisu caurlaidīgs apģērbs, vislabāk kokvilnas. Ja ārpus mājām jāuzturas ilgi, jāņem līdzi ūdens.

DZERT ŪDENI

Dienā jādzert vismaz 1–2 litri ūdens. Ja fiziskā slodze ir lielāka, daudzums palielināsies. Jādzert pat tad, ja neslāpst. Lai to padarītu baudāmāku, var pievienot augļus, to sulu. Var pamīšus lietot minerālūdeni un dzeramo ūdeni.

JA TOMĒR APDEDZINĀJIES

Āda sākumā jāatvēsina ar ūdeni. Nekādā gadījumā ne-

drīkst mazgāt ar ziepēm. Pēc tam jāuzliek dabīgs, mitrinošs un maigs līdzeklis. Noderēs alveja, gurķa mizas, aptiekā nopērkamie apdeguma krēmi un gēli. Neiesaka smērēt skābo krējumu, jo tas ādas poras nobloķē un kavē dabīgo atjaunošanos. Jādzert ūdens. Lai āda ātrāk sadzītu un zaudētu apsārtumu, jāvelk gaisu caurlaidīgu apģērbs. Ja veidojas čūlas, jā-sazinās ar ģimenes ārstu.

Monta Bērziņa
(Jauno žurnālistu skola)

Mākslas akcija *Septiņi gulētāji*

26. jūnijā 19.00–24.00 un 27. jūnijā 12.00–24.00 Kuldīgas kultūras centrs piedāvā mākslas akciju *Septiņi gulētāji* ar interaktīviem elementiem, vides objektiem, stikla dizainu, mūzikas un dzejas performancēm skvērā pie kultūras centra, vecpilsētas pagalmos, Alekšupītes promenādē un Pilsētas dārzā.

Nekas nav saldāks par miegu. Īpaši saldu to dara izkustēšanās svaigā gaisā un labs garastā-

viklis. To vienuviet varēs iegūt nedaudz attālinātā pastaigā pa vecpilsētu.

Emociju lejupielāde sāksies kultūras centra skvēriņā, kur ūdens čalas un putnu dziesmas vīsiēs ar mūzikas skaņām. Alekšupītes promenādē varēs ijusties trauslā miega pasaulē, kas atkarībā no diennakts laika mirzēs dažādās krāsās. Pārsteigt un humora dzirksti piešķilt būs gatavas aitu meditācijas dalībnie-

ces, bet pilsētas skaistākos stūrīšus atspoguļos *Kuldīgas paletes* gleznotāji. Romantiskās Rumbas un Dīķa ielas tikšanās punktā varēs mēģināt dzejas vārsmas sadzirdēt zaļojoša ozoliņa lapās, bet Pilsētas dārzā gaidīs *Sapņotava*, *Lietus vīriņa nedarbi* un *Krāsaini sapņi*, kas aizvedīs līdz Kuldīgas dzīvajai pastkartei, ko īstens kuldīdznieks ne tikai savā sirdī glabā, bet arī ar lepnumu citiem rāda.

Saulrieta dziesmās – divu autoru iespēja

18. jūlijā 21.00 komponisti Jānis Lūsēns un Mārtiņš Brauns Kuldīgas estrādē viesosies ar noskaņu koncertu *Saulrieta dziesmas*. Tā būs daļa no svētku nedēļas *Kuldīgas vasaras vitrāžas*.

Diviem izciliem, harizmātiskiem komponistiem pievienosies dziedātāji Zigfrīds Muktupāvels un Ieva Sutugova. Abi skaņu meistari atzīst, ka šāda sadarbība

ir nebijusi, interesanta un bagātinoša. Klausītāji dzirdēs saspēli gan populāros, gan maz zināmos skaņdarbos. „Man patīk doma, ka varēsim divatā ar Jāni Lūsēnu improvizēt,” saka M.Brauns. „Šeit nebūs izrādīšanās vai konkurences – kurš jaunāks, labāks vai veiklāks. Sadarbība būs kā kontrastējošs dialogs labā mūzikā.” J.Lūsēns skaidro, ka tematisku diktējusi pēdējā laika situācija:

„Kopš notikumiem, kas skāruši visu pasauli, atrodos tālu prom no cilvēku un satiksmes burzmas. Vieta, kurā dzīvoju, ir īpaša – ar saulrieta izrādēm, gaismu, krāsu un ēnu saspēli. Cenšos izbaidīt ik mirkli, kad noklust vējš, putnu dziesmas un pasaule ietinas klusuma segā. Mani šie brīži iedvesmo un rada sajūtu, ka esmu vienots ar dabu un Visumu.”

Biļetes – *Biļešu paradīzē*.

PASĀKUMI

Kuldīgā

Vecpilsētas koncertzālē (sporta skolas pagalmā, Kalna ielā 6) koncerti: 26.VI 19.00 Kristīne Kārkle-Kalniņa, Marts Kristiāns Kalniņš un Edgars Kārklis ar programmu *Dziesmu stāsti*; 3.VII 19.00 Valters Pūce (čells), Dainis Tenis (klavieres) koncertā *Bez elektrības*; 10.VII 19.00 Toms Mikāls un Evija Vēbere programmā *Viņi dzīvoja*. Biļetes – *Biļešu paradīzē*.

Brīvdabas kino Pilsētas dārzā 27.VI 23.30 mākslas filma *Jelgava 94* pēc Jāņa Joņeva romāna (rež. J.Ābele, 2019); 4.VII 23.30 dokumentālā filma *Klejoņi* (rež. M.Kaža, 2020); 11.VII 23.00 detektīvfilma *Džentlmeņi* (Lielbritānija, rež. G.Ričijs, 2019).

Pilsētvidē 26., 27.VI mākslas akcija *Septiņi gulētāji*.

GUDENIEKOS

Basu tautas namā ekspozīcija *Suitu godi*, jāiesakās pa tālr. 29266724; 6.–10.VII kokles meistarklase iesācējiem un cilvēkiem ar priekšzināšanām. Pasniedzēja Anda Ābele. Pieteikties pa tālr. 29222103.

Pie Basu tautas nama 10.VII 15.00 kokles meistarklases noslēguma koncerts un suitu kulinārā mantojuma pasākums.

KABILĒ

Stadionā 4.VII 11.00 Pažarnieku svētki: jautras un sportiskas nodarbes visu dienu.

Pie pamatskolas 4.VII 14.00 tikšanās ar sertificētu nūjošanas meistari Jeļenu Miezīti.

KURMĀLĒ

Vilgāles ezerā 18.VII 13.00 sacensības *Peldam Vilgālē*. Vairāk informācijas: *Kurmale.lv* vai pa tālr. 29257707 (Inete).

Vilgāles estrādē 25.VII 20.00 Kaspars Markševica koncerts *Visam ir savs laiks*.

PADURĒ

Pie Padures klēts 17.VII 18.00 koncerts *Dzidzums*: dziedātāja Madara Orola, Krišjānis Valters (perkusijas) un pianists Zigurds Turss.

PELČOS

Pie tautas nama 15.VII 17.00 cementa dizaina darbnīca. Būs iespēja izveidot savu cementa puķu podu, svečturi vai dekoratīvu atļējumu. Pieteikties pa tālr. 26354396 (Bai-bai).

RUMBĀ

Pagasta pārvaldes zālē 1. un 8.VII 14.30 minigolfs bērniem. Pieteikties pa tālr. 20251385.

SNĒPELĒ

Muižas parkā 24.VII 19.00 *Koncerts vasaras vakarā*.

TURLAVĀ

Dižgaiļu parka estrādē 10.VII 21.00 spēlēs Māris Lembers; 17.VII 20.00 spēle ar kontrolpunktiem ģimenēm *Spēle un atpazīsti*.

VĀRMĒ

Daudzdzīvokļu māju pagalmā 4.VII 20.00 muzicēs Jānis Buķelis un Arta Buķele.

LAI DOS

Valtaiķu tautas namā 28.VI un 26.VII 11.00 LELBĀL draudzes dievkalpojums.

Skrundā

ANTUĻOS

Bibliotēkā Edgara Pāvila varžu figūriņu kolekcija.

NĪKRĀCĒ

Bibliotēkā Māra Mihailova fotogrāfijas. Līdz 20.VII fotoorientēšanās ar uzdevumiem *Esi vērīgs Nīkrāces pagastā*, informācija – atpūtas centra *Facebook* lapā.

RANĶOS

Bibliotēkā izstāde *Dažādi vadu pīnumi*.

Pie pārvaldes 4.VII 21.30 Ineta Rudzīte un Kaspars Gulbis ar šansoņu programmu *La Vie En Rose*. Biļetes un galdiņu rezervācija līdz 30.VI pārvaldē. Vietu skaits ierobežots.

RUDBĀRŽOS

Jauniešu klubā 2.–9.VII gleznas enkaustikas tehnikā.

Alsungas novadā

Tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrā Gata Mārtiņa Bezdelīgas un *Saules lietu*/Ditas Zagorskas darbu izstāde *Katram savs stāsts*.

Kultūras namā 4.VII 18.00 jaunais komiķis Austris Lakša ar pirmo stāvizrādi *Kaut kā nepārdomāti*.

Pasta laukumā 28.VI 12.00–16.00 Suitu tirgus (turpmāk katru svētdienu).

KINO

Kuldīgas kultūras centra kinozālē

28.VI 17.00, 29.VI 18.00, 30.VI 19.00, 1.VII 18.30 romantiska, muzikāla ASV drāma *Tici mīlestībai*. Režisori Endrjū un Džons Ērvini. Lomās: Garijs Siniss, Brita Robertsone, K.J.Apa, Šanija Tveina u.c. Viena mīlestība var mainīt dzīvi. Viena dzīve var mainīt pasauli. Uz patiesiem notikumiem balstīts stāsts par mūziķi Džeremiju Kempu, viņa ceļu uz panākumiem un laimi par spīti zaudējuma sāpēm, ar ko viņš sastapies. Iedvesmojošs stāsts par mīlestību un cerību pat visdrūmākajos brīžos.

IZSTĀDES

Kuldīgā

Muzejā *Iedvesmojošā Kuldīga 19.–21. gadsimta gleznās un grafikā* un *Drukātais vārds: Kuldīgas preses vēsture*.

Mākslas namā līdz 12.VII Kuldīgas mākslas skolas diplomdarbi.

Mākslinieku rezidences galerijā līdz 12.VII izstāde *Ikonas*.

Vecajā rātsnamā Sigitas Pļaviņas izstāde *Harmonija*.

Adatu tornī industriālā mantojuma ekspozīcija par adatām.

Līvijas Rezevskas izstāžu zālē 2. stāvā Inetas Freidenfeldes, Martas Jurjānes, Elīnas Alkas Rikmanes, Evijas Rudzītes un Laumas Palmbahas ikonas, gleznas un grafika.

Kuldīgas bibliotēkas 2. stāvā Laura Kalniņa fotoizstāde *Mans skatījums*. **Koprades telpā Metro Coworking** līdz 19.VIII fotogrāfes un sportistes Justīnes Zonnes fotoizstāde *In Motion*.

KAPU SVĒTKI

GUDENIEKOS

11. jūlijā Ūdru kapsētā 13.00, Naglas – 14.00, Ruņģu – 15.00, 22. augustā Kumsteru kapsētā 13.00, Struijas kapsētā 14.00, 29. augustā Adzes kapsētā 13.00, Baltkalnu kapsētā 14.00.

KURMĀLĒ

29. augustā Segļu kapsētā 10.00, Kurmāles – 10.30, Silīņu – 11.00, Pūķu – 12.00, Paulīnes – 12.30, Pūcu – 13.00, Ēmu – 13.30, Viļenieku – 14.00, Vilgāles kapsētā 14.30.

LAI DOS

12. jūlijā Mācītājkapos 14.00, Pils sakaru kapos 15.00, 19. jūlijā Vangas kapos 16.30, Dumpīšu kapos 17.30, 23. augustā Ārzes kapos 14.00, Laidu kapos 15.00.

PADURĒ

15. augustā Nabes kapsētā 13.00, Beltes kapsētā Ķīmalē 14.00, Padures kapsētā 15.00.

SNĒPELĒ

16. augustā Kundu kapos 13.00, Centra – 14.00, Vindenieku – 15.30, Kalnu – 16.30.

SPORTA PASĀKUMU KALENDĀRS

■ 27.VI 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) novada atklātais čempionāts **FLORBOLĀ**.

■ 28.VI 10.00 hallē (Piltenes ielā 25) Kuldīgas novada atklātais čempionāts **FLORBOLĀ**.

■ 30.VI 19.00 A.Grundmaņa stadionā (Īsajā ielā 4) Kuldīgas novada atklātais čempionāts **FUTBOLĀ**.

■ 4.VII 11.00 Kuldīgas smilšu laukumos Piltenes ielā novada atklātais čempionāts **PLUDMALES VOLEJBOLĀ** vīriešiem un sievietēm, 1. posms.

■ 10.VII 19.00 V.Plūdoņa vidusskolas stadionā **NAKTS ČETRCĪŅĀ**.

■ 17.VII 11.00 V.Plūdoņa vidusskolas stadionā 15. vasaras spēles **VOLEJBOLĀ** jauniešiem.

■ 18.VII 11.00 Kuldīgā, Liepājas ielā 14, Pilsētas svētku turnīrs **ŠAHĀ**.

■ 18.VII 11.00 Kuldīgas smilšu laukumos Piltenes ielā novada atklātais čempionāts **PLUDMALES VOLEJBOLĀ** vīriešiem un sievietēm, 2. posms.

■ 25.VII 11.00 Jāņa Baukša piemiņas kausa izcīņa un Latvijas čempionāts jauniešiem **RITENBRAUKŠANĀ**: grupas brauciens, starts un finišs Priedainē.

■ 26.VII 11.00 Jāņa Baukša piemiņas kausa izcīņa **RITENBRAUKŠANĀ**: kritērija brauciens, starts un finišs Kuldīgā, Pilsētas laukumā.

INFORMĀCIJU PAR PASĀKUMIEM

sūtiet līdz pirmdienas 11.00

e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

VIRTUVĒ

Jaunā modes lieta – meža vista jeb sēra piepe

Pēdējos mēnešos lielu rezonansi sabiedrībā izpelnījušās sēra piepes. Vegāni, sēņu mīļotāji un pat slavenības – visi slavē jauno gardumu. Par to, kā ievākt un cik šī piepe ir vērtīga, jautājām profesionāļiem.

Latvijā aug vairāk nekā simts dažādu piepju, un sēņu speciālisti apgalvo, ka neviena nav indīga. Pateicoties veģetāriešiem un vegāniem, populāra kļuvusi parastā sēra piepe, jo tekstūras un garšas dēļ atgādinot vistas gaļu. Parastā sēra piepe sastopama bieži – uz lapu koku stumbriem, dažkārt arī uz celmiem, un to var atrast pat pilsētas parkā.

Sēra piepes atrodamas uz lapu kokiem un atpazīstamas pēc dzeltenās krāsas.

NAV NEKĀDS BRĪNUMPRODUKTS

Latvijas Mikologu biedrības valdes locekle Dārta Kļaviņa stāsta: „Ievācot parasto sērpiepi, jāņem vērā tās vecums – mazāk sīkstas būs jaunākās. Auglķermeņi, kas tikko veidojas, pēc krāsas būs gaišāki. Tā kā sērpiepe barības vielas uzņem no koka, gar-

šas īpašības var ietekmēt tas, uz kādas sugas koka tā augusi.” To nedrīkst būt tad, ja piepe uzaugusi uz Latvijā tik reti sastopamās parastās īves – piepe būs no koka piesavinājusies indīgās vielas.

Kuldīgas uztura speciāliste Katrīna Spuleniece-Aišpūre apstiprina, ka šo piepi var uzskatīt par veselīgu, tomēr jāatceras, ka

tā ir smags ēdiens – grūti sagremojams. To nav ieteicams ēst vakaros vai kopā ar alkoholu. „Tāpat kā visas ēdamās sēnes, arī šī piepe uztura dažādošanai ieteicama ikvienam, ne tikai veģetāriešiem vai vegāniem. Jāatceras, ka tas nav nekāds brīnumprodukts. Lielākais brīnumums laikam ir tas, ka piepe ir ēdama, turklāt tagad – sēņu nesezonā. Tā ātri rada sāta sajūtu lielā šķiedrvielu satura dēļ, turklāt tajā ir maz kaloriju, ja vien to nepagatavo lielā tauku daudzumā,” stāsta uztura speciāliste.

Piepi ievāc, nogriežot ar nazi ne pārāk tuvu saknei, jo tur tā var būt rūgtena. To var atfīrīt ar birstīti vai ātri noskalot, bet nevajadzētu mērcēt ūdenī, jo tad tā ātri piesūksies un zaudēs garšu. Sēra piepi nav ieteicams marinēt vai sālīt, taču to var kaltēt.

D.Kļaviņa noliedz bažas, ka piepes pēkšņā popularitāte varētu šo sugu apdraudēt: „Tā kā parastā sērpiepe ir sastopama bieži, iespējams kaitējumu dabai vai pašas piepes eksistencei nesaska-

tu. Jāpiebilst, ka tā izraisa koku trupēšanu – noārda koksnes pamatelementus. Šajā kontekstā domāju, ka auglķermeņu *aplasīšana* var pat trupi nedaudz mazināt un paildzināt inficēto koku dzīvi.”

ĒŠANAS PIEREDZE

Tetovēšanas meistare Gundega Bārzdaine šīs piepes ēd jau vairākus gadus: „Man vislabāk garšo apaceptas. Panēju miltos un olā un cepu uz pannas.”

Divu bērnu mamma Dārta Girgensone pamēģinājusi ziņkārības pēc: „Atradu uz satrudējuša koka. Nevar teikt, ka esmu tādā sajūsmā, lai vēlreiz speciāli meklētu, bet, ja nejausi atrastu, pusdienām nogrieztu. Bērniem gan baidījos dot.”

Veģetārietei Beātei Skvorcovai interese radusies šogad, kad viņa uzzinājusi, ka šīs piepes ir ēdamas: „Speciāli nemeklēju, bet ieraudzīju parkā. Cepot smaržoja pēc vistas, garšoja pat nedaudz citrusīgi un gaļīgi. Do-

RECEPTES

Sēra piepes karbonādes

Vajadzēs: sēra piepes, miltus, olas un garšvielas panējumam, eļļu.

Kā pagatavot. Sēra piepes sagriež šķēlēs, nedaudz izklapē, ja vajag. Apviļā olā un miltos un cep nelielā daudzumā eļļas, kamēr zeltaini brūnas. Ja panējumu nevēlas, piepi sagriež garenos gabaliņos, apacep uz pannas sviestā, pielej nedaudz ābolu sidra un pācep, lai izgaro alkohols. Apkaisa ar sāli un pasniedz.

Sēra piepes kotletes

Vajadzēs: sēra piepes, miltus, garšvielas, olas, eļļu.

Kā pagatavot. Piepi notīra un samal vai sarīvē, sajauc ar garšvielām, miltiem un olu, veido kotletes un cep eļļā zeltaini brūnas.

māju, ka cilvēki to popularizē tāpēc, lai visēdājiem parādītu, ka gaļas ēšanai ir tik lieliskas alternatīvas, lai cilvēki izvēlētos augus, nevis dzīvniekus. Es izvēlos ēst piepi, nevis vistu.”

Elisas Rudzītes teksts un foto

VESELĪBAI

Dabas veltes kokteiļi

„Viens no efektīvākajiem veidiem, kā uzkāpt uz veselības takas, ir lietot uzturā zaļos kokteiļus,” uzskata veselīga dzīvesveida popularizētājs Jānis Ulmis, kurš savā zemnieku saimniecībā Lāde Limbažu novadā izveidojis iespaidīgu ārstniecības augu kolekciju un interesentus iepazīstina ar to lietošanu pārtikā.

J.Ulmis stāsta, kā vērtīgu zaļu kokteili pagatavot no tā, kas pieejams dabā: „Vai zinājat, ka mūsu ķermenī ir vēl nedefinēts orgāns, kas sver aptuveni 2,5 kg? Tās ir dzīvās baktērijas. Tik ļoti vērtīgās šķiedrvielas visvairāk atrodamas zaļajos augos. Atslēgas vārds zaļā kokteiļa pagatavošanā ir *daudzveidība*. Lai organisms no augiem saņemtu sev vajadzīgo, nepietiks, ja kokteiļi sablendēs banānu, plūmes un spinātus. Jo vairāk sastāvdaļu, jo labāk. Bet jāatceras, ka visi augi ir *indīgi* – viss atkarīgs no devas.

Otrs atslēgas vārds – *labs blenderis*. Vērtīgākais, ko organismam vajag, ir augu sūnu lizokameras, un diemžēl ar evolūcijas gaitā šauri kļuvušajiem žokļiem un apšaubāmas veselības zobiem vairs nespējam pārtiku sašķelt sūnu līmenī, lai organisms tam nepieciešamās barības vielas varētu viegli uzņemt. Ar zobiem nesakodīsi vērtīgo smiltsērķšķu kauliņu vai pieneņu sakni. Tāpēc viss kārtīgi jāsablendē.

Ģatavojot kokteili, augļus un dārzeņus smalki sagriež. Kā pamata vielu iesaku likt banānu un avokado, kas rada viendabīgu konsistenci. Un tad nu pēc katra vēlmes un ročības pievieno zaļumus, salātus, dārzeņus, augļus, ogas, lapas, pumpurus, saknes, sēklas un pat riekstus. Ja vēlies kokteili saldāku, pievieno kādu no dabīgajiem saldinātājiem: stēvijū vai acteku cukuraugu no pašu dobes.

Es izmantoju agaves sīrupu, rozīnes, žāvētas aprikozes, vīģes. Klāt lej ūdeni un citrona sulu. Uz lielu tilpumu iesaku likt pat divus citronus, jo šī sula tāpat kā laima vai bālo greipfrūtu sula organismā veido sārmainu vidi. Tas ir ļoti būtiski. Visu sakuļ ne ilgāk par trim minūtēm. Konsistencei jābūt tādai, lai kokteilis glāzē ielīst, nevis iekrīt.”

JĀNIS ULMIS IESAKA

- ◆ Retinot dobes, to, ko raujam ārā, nevis izmest, bet samalt kokteili.
- ◆ Vērtīgāk ir nevis izspiest burkānu sulu, bet samalt visu dārzeni un to izmantot.
- ◆ Visvērtīgākie ir augi dīgšanas laikā.
- ◆ Vislabākie ir pašu audzētie augi un dārzeni.
- ◆ Obligātā literatūra – Viktorijas Butenko grāmata *Zaļā dzīve*.
- ◆ Der iepazīties, ko par uzturu pamatu saka Nobela prēmijas laureāts, amerikāņu ārsts Džoels Volloks. Viņa pētījumi un atzinumi nenoliedzami ir interesanti.
- ◆ Mācīt draugiem un jaunajai paaudzei, ka uzturam jābūt veselīgam.

DROŠĪBAI

ZIBENS.

Kā pasargāt mājokli?

Ik gadu Latvijā izceļas vidēji 40 ugunsgrēku, kuru iemesls varētu būt zibens izlāde, liecina Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta informācija par desmit gadiem.

Arī Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs informē, ka ik gadu tiek novērots vidēji 50 000 zibens izlādes reižu: 44% notiek mākoņos, 56% – starp mākoņiem un zemi. Visvairāk tas notiek jūlijā.

KAS TAS IR, UN KUR TAS SPER?

Kad mitrais gaiss ceļas augšup, tas sasilst un veido ledus kristālus. To berzes rezultātā veidojas pozitīvi un negatīvi lādētas daļiņas, kas rada spēcīgu elektrisko lauku, un tā izlāde arī ir tas, ko saucam par zibens spērienu.

Paruna *Zibens divreiz vienā vietā nespēr* nav gluži patiesa. Tieši otrādi: ja zibens ir spēris vienreiz, tas to darīs arī vēlreiz. Ja ne tieši turpat, tad kaut kur blakus. Tāpēc uzmanība jāpievērš tai objektu grupai, kurai piemīt īpašība jonizēt un pievilkt elektrības lādiņus. Tās ir metāla konstrukcijas, elektropārvades līnijas, konkrētas koku sugas (piemēram, ozoli), kā arī apgabali un dabas zonas ar paaugstinātu elektromagnētisko aktivitāti.

Bieži zibens sabojā elektroierīces. Lieļāka varbūtība par tiešo spērienu ēkā vai citā objektā ir tāda, ka zibens radītais lādiņš sasniegs ierīces pa elektrības un sakaru tīkliem noteiktā apkaimē.

IESAKA MEKLĒT SPECIĀLISTU

„Standarta dzīvojamajā ēkā neatkarīgi no tās lieluma ieteicami divi risinājumi – ārējā zibensaizsardzības sistēma un iekšējā, kas paredzēta aizsardzībai pret pārspriegumu elektrotīklā un komunikāciju sistēmās,” skaidro SIA *OBO Bettermann* pārstāvis Ģirts Dziedātājs.

Standarta sistēma, kas aizsargā no zibens, sastāv no uztvērējsistēmas, kas saņem tiešo triecienu, un novedējsistēmas, kas zibeni (strāvu) novirza zemē, šādi pasargājot ēku no ugunsnelaimes. Gan ārējā, gan iekšējā sistēma jāveido atbilstoši IEC 62305 standartam – tas ir Eiropas standarts, kas no 2006. gada bez pārveidojumiem pārņemts kā Latvijas nacionālais standarts (LVS EN 62305).

Ģ.Dziedātājs uzsver: maldīgs ir arī priekšstats, ka automātslēdzī jeb kā tos sarunvalodā sauc, *automāti* elektrosadalē pasargā no visa, tajā skaitā no pārsprieguma. „Tie paredzēti darbībai 50 Hz frekvencē, turpretī zibens gadījumā ir runa par augstfrekvences svārstībām, uz ko *automāti* nespēj reaģēt. Tie nodeg,” skaidro speciālists. „Lai ēku pasargātu no nelaimes gadījuma, bet elektrotehniku – no bojājumiem vai pat sadegšanas, bez ārējās zibensaizsardzības ēkā vēl jāierīko speciālas ierīces, kas aizsargā pret pārspriegumu. Tās izskatās līdzīgas *automātiem* un tiek ierīkotas kā bloks, taču pilda pavisam citu funkciju – zibens izlādes laikā aizsargā elektroierīces no pārsprieguma tīklā un nodeģšanas.”

PĀRDOD

Pārdod **MAZDĀRZIŅU** d/b *Rumba*.
Tālr. 28690422.

DZĪVOKLI Skrundā. Tālr. 26330251.

Sagatavo savu **SAMPO** kombainu veiksmīgai ražas novākšanai! *SAMPO* kombainu rezerves daļas: **SIKSNAS, SKRIEMEĻI, PĪKĻI, SEGMENTI, REDUKTORI** u.c. rezerves daļas. *ARMUSS* uzsāk *SAMPO* kombainu izplatīšanu Latvijā. Tālr. 29349640.

MTZ 50; divas piķu **PĻAUJMAŠĪNAS**.
Tālr. 28205217.

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un noteksis-tēmas no ražotāja. Cena no 5,50 EUR/m².
Tālr. 20211377.

Pārdod jauno **MEDU** (3 l – 18 eiro) ar piegādi mājās svētdien, 28. jūnijā.
Tālr. 26441406.

Lēti pārdod slaucamas **GOVIS**.
Tālr. 25900486.

Pārdod brūnas **DĒJĒJVISTAS** (10 mēn. vecas). Pērkot 10 gab. un vairāk, piegādā-ju bez maksas. Tālr. 24976880.

SIA *Vēvers* pārdod priedes skaidu ku-rināmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena 120 eiro. Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKE-TES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 123,20 eiro par paleti.
Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU**.
Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās.
Tālr. 26544462.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimā-lais apjoms 20 m³. Tālr. 20514042.

Pārdod skaldītu lapkoku **MALKU**. Gata-vojam pēc vajadzīgā garuma un rupjuma. 10 berkubi – 250 eiro. Tālr. 29562735.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**.
Tālr. 28750000.

Skaldītu un kluču **MALKU**.
Tālr. 27195825.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 29254530.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumū **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu **MALKU**, piegādā.
Tālr. 29428876.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**.
Tālr. 29142702.

PĒRK

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 29165063.

TRAKTORUS, piekabes, inventāru, vieglās automašīnas. Tālr. 26104984.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

SIA *Lateira* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī aprūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsmas visā Kurzemē. Kārtojam doku-mentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

MEŽUS, CIRSMAS. Veic meža inven-tarizāciju. Tālr. 27866653.

Pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS**, arī izstrā-dātus, var būt ar aprūtinājumiem.
Tālr. 28296700.

Z/š **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**.
Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* – **LIELLOPUS, JAUN-LOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa.
Tālr. 29434034.

 SIA *Kurzemes Gaļ-saimnieks* – **BUĻ-LUS, GOVIS, TE-LES**. Tālr. 63454845, 29427543, 26569362.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakaļ.
Tālr. 29886349.

Juvelieru darbnīca pērk **DZINTARU** un tā izstrādājumus. Tālr. 20323336.

VAJADZĪGI

SIA *Rajaks* (46102003750), Planīcas ielā 75, kokzāģētavā – **STRĀDNIEKI** taras ceha brigādē ar nopietnu attieksmi pret darbu. Vēlama pieredze un spējas strādāt fizisku darbu. Atalgojums pēc izpeļņas, sākot no 600 eiro. CV sūtīt e-pastā: majak@inbox.lv, tālr. 29143242.

SIA *BB Flame* (40103520993) meklē kokskaidu preses **OPERATORU** bez kaitīgiem ieradumiem, varam nodrošināt ar dzīvesvietu. Alga 700–800 eiro. Stikāka informācija klātienē. Tālr. 20331463.

JŪNIJA ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz **29. jūnijam 11.00** sūtiet e-pas-tā: konkursi@kurzemnieks.lv!

Cik daudz viena donora nodoto asiņu var palīdzēt trim cilvēkiem?

Atbilde. Čaupē darbojas 35 aktīvas rokdarbnieces.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Gunta Grundmane, Indra Grandava, Aija Usne, Rasma Stepe, Velta Višņevska, Daina Gerente.

LĪDZJŪTĪBAS

*Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba,
Kad dziļi, dziļi daudz sirdis sāp.*
/O.Skuja./
Izsakām līdzjūtību Dainim Andersonam, dzīvesbiedri zaudējot.

*Vasara sāpēs sadegusi,
Dvēseļu dārzos aizgājusi.
Mūžīgu mieru dzīvei, kas bija.
Tālāk viss ierītēs atmiņās.*
/B.Vilks./

Izsakām dziļu līdzjūtību Dainim, sievu zaudējot.
Lazdu mājas iedzīvotāji

*Miers mūžīgs ir tuvu mājām gājis
Un savu daļu paņēmis ir līdz.
Viss ir tāpat, tik kādas mājas logā
Vairs spuldzes gaismu neieraudzīs rīts.*
/N.Dzirkale./

Izsakām līdzjūtību bērniem, maz-bērniem, mazmazbērniem, JEĻENU LAGZDENBERGU mūžībā pavadot.
Iedzīvotāji Saldus ielā 6a, Skrundā

Viesnīcas *Virkas muiža* kolektīvs izsaka visdziļāko līdzjūtību Inesei Šmukstei un visai viņas ģimenei, ar skumjo zaudējumu.

*Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba,
Kad dziļi, dziļi daudz sirdis sāp.*
/O.Skuja./

Līdzjūtība Pētera un Kārļa Blūmu ģi-menēm, pārējiem tuviniekiem, pavadot pēdējā gaitā Skrundas Goda pilsoni, ansambļa *Vecie zēni* dalībnieku JĀNI BLŪMU.

Ansamblis *Vecie zēni*

*Aiziet var, bet nemūžam tik tālu,
Lai caur ziediem un puteņu vājiem
Neskanētu atmiņu balss.*
/Rainis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Kārlim Blūmam un pārējiem tuviniekiem, tēvu mūžībā pavadot.

Dilānu un Pūpolu ģimenes

*Atkal vasara būs,
bet mums vairs nebūs tevis...*
/B.Saulītis./

Lai vieglas smiltis manam Bungatiņam – JĀNIM BLŪMAM. Izsaku līdzjūtību tuviniekiem.

Režisore Lida Čevere

*Katrs sava likteņa ziņā,
Viens vien mūžs mums katram dots.*
/D.Avočiņa./

Izsakām līdzjūtību Pēterim Linķim un ģimenei, māmuļu zemes klēpī guldot.
Grants ielas 29. mājas 31., 32., 33., 35., 39., 40., 41., 43., 44. dzīvokļa kaimiņi

*Kaut nekad vairs neatnāksi
Savā sētā ciemoties,
Tiem, kas tevi mīlējuši,
Tava gaisma līdzī ies.*
/Z.Purvs./

Skumstam, izsakām dziļu līdzjūtību mūsu ANNAS LIŅĶES tuviniekiem, viņai mūžībā aizejot.
Anna, Erna, Aivars, Ina

*Ardievu, māmiņ, galā tava cīņa,
Tavs bezgalīgo darba dienu mūžs.*
/I.Auziņš./

Izsakām līdzjūtību ANNAS LIŅĶES tuviniekiem, viņu aizsaulē pavadot.
Bijušie kolēģi pansionātā *Venta*

*Tiem, kas tevi mīlējuši,
Tava gaisma līdzī ies.*
/Ā.Elksne./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Antriņai un ģimenei, no ARVĪDA atvadoties.
Ogrītes meitenes

*Ir zaudējumi, pie kuriem nepierod,
Kurus nekad neaizmirst,
Lai gudrais prāts saka ko sacīdams,
Sirdij ir savi iemesli, kas prātam nepieejami.*
/Z.Mauriņa./

Klusās skumjās esam ar tevi Antriņ, Kalvīti un pārējiem tuviniekiem, no tuva cilvēka atvadoties.
Līvija, Dzidra

*Un, kad es paskatos uz rietiem,
Kāds roku man uz pleca liek.
Mums šajā dzīvē visa pietiek,
Mums tikai laika nepietiek.*
/I.Ziedonis./

Antriņ, esam kopā ar tevi tavās lielajās skumjās.
Malvīnes kolektīvs

*Es jau zinu – tu man būsi vienmēr:
Arī pēc saulrieta sildīsi,
Baltiņiem ābeļziediem katru pavasari ziedēsi,
Arī no mūžības takas mīlēsi.
Bet tik un tā – sirds izlīst pelēkās skumju smilgās*
/D.Kalinka./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Antrai ar ģimeni, vīru un tēvu zaudējot.
Selga, Lita, Ausma

*Un zvaigzne visaugstākā
Man gaismu kā likteni spēlēs.
Es jau aizeju atmiņā –
Siltā sapnī zem dzimtenes spārna.*
/T.Skrīna./

Antriņ, esam kopā ar tevi un taviem tu-vajiem, ARVĪDU mūžības ceļā pavadot.
Rūpnīcas meitenes Maiga, Māriņa, Zīna, Sandra, Guntra un Inese

*Man palikuši tavi vārdi,
Man palikusi tava sirds,
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis pretī mirdz.*
/M.Jansone./

Izsakām līdzjūtību Putniņu ģimenei tēti, vectēvu zaudējot.
Zaiga, Dīriņu, Bergmaņu, Zaicu, Lūciņu ģimene

*Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd, tas paliek un mirdz.*
/V.Egle./

Līdzjūtība mūsu kolēģei Domnikijai Putniņai, tēti mūžībā pavadot.
Kolēģi

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.*
/S.Kaldupe./

Izsakām līdzjūtību Domnikijai Putniņai, tēvu zaudējot.
Ēdoles pagasta pārvalde

*Sēd Laimiņa gaidīdama
Pašā skuju galīnā,
Uguntiņu dedzināja
Divās vaska svecītēs.*
/T.dz./

Izsakām līdzjūtību Anitai, māsa mū-žībā aizejot.
Koris *Gaisma*

Mums katram ir savs laiks, lai cik tas gaidīts vai nē, bet sirds sāp vienmēr. Izsakām līdzjūtību AINARA VĪTOLIŅA tuviniekiem, viņu negaidīti zemes klēpī guldot. Sāpēs un domās esam ar jums.
Kaimiņi Abavas ielā 1

*Lai balta saule,
Zaļa zāle
Un viegla zeme
Smiltājā!*
/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību EDGARA ĒĶA tuviniekiem.
Niperu ģimene

*Es izgāju no istabas
Zelta zvaigznes skatīties:
Zelta zvaigzne noskanēja,
Pie Dieviņa aiziedama.*
/T.dz./

Anita, esam kopā ar tevi šajā skumjajā brīdī, mūsu zaudējot.
CFLA kolēģes

*Ir skumjas, kas acīs asaras rieš,
Ir atmiņas, kas visu dzīvi silda.*
/A.Skujiņa./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Santai, tēti zemes klēpī guldot.
Kuldīgas rajona prokuratūras kolektīvs

✝

Mūžībā aizgājusi pansionāta *Venta* ilggadējā direktore **ANNA LIŅĶE** (dzimusi Dzeišs; 05.10.1938. – 20.06.2020.).
Izvadīšana 27. jūnijā 11.00 Rumbas pagasta Lāčplēša kapos.
Tuvinieki

 SIA «Vika Wood»
**kokzāģētava PĒRK
egles un priedes zāģbalkus.**
Sīkāka informācija pa tālruni **26443376**.
Papildu informācija www.vikawood.lv.

Visss par reklāmu *Kurzemniekā!* Tālrunis 63324881.

VĀRDADIENAS

No 28. jūnija līdz 4. jūlijam
 28. Viesturs (2476), Viestards (49), Kitija (1568)
 29. Pēteris (8059), Pāvils (194), Paulis (281), Pauls (1034)
 30. Tāivaldis (368), Mareks (3879)
 1. Imants (4305), Rimants (342), Ingars (619), Intars (1108)
 2. Lauma (1739), Ilvars (465), Halina (43)
 3. Benita (948), Everita (4340), Emerita (121), Verita (27)
 4. Uldis (6643), Ulvis (313), Sandis (3165), Sandijs (669)
 Populārākie: **Everita un Pēteris.**

Vienā dienā

Jānis Jakobovskis, strādā Kuldīgā:

– Savu vārdu ieguvu diezgan vienkārši. Tēvs bija pateicis: „Ja bērns piedzims 24. jūnijā, sauksim par Jāni.” Tātad mana dzimšanas diena ir reizē ar vārdadienu. Katru dienu sanāk satikt kādu Jāni. Darbā ir kādi trīs, un gadās satikt arī svešiniekus, kuri sarunas laikā atklāj, ka ir Jāņi. Ģimenē esam daudz Jāņu: onkulis, onkuļa tēvs. Ģimenes draugi tāpat dēlam ielikuši tādu vārdu, lai pēc 20 gadiem ir, kur braukt svinēt svētkus. Bērniībā gribējās, lai svētkos uzmanība ir vairāk man. Tagad es tos pavadu, svinot Jāņus, bet par vārdadienas svinēšanu īpaši nedomāju.

**Monta Bērziņa (Jauno žurnālistu skola)
 Jāņa Jakobovska arhīva foto**

LAIKA PROGNOZE

Redzēsīm, vai ticēt ticējumiem

Aizvadīti saulaini Jāņi, klāt Septiņu gulētāju diena (27. jūnijs), pēc kuras senāk latvieši pareģoja laiku septiņām dienām. Pēc Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra prognozēm brīvdienas bez lietus būs visā valstī.

Pēc latviešu tradīcijām laiku no 21. jūnija līdz Pēteriem (29. jūnijam) sauca par Jāņu laiku – vasaras saulgriežu, bagātu tradīciju un gada gaišākajām dienām. Ja pirmās jāņuzāles ātri nevīst, tad pirmais siens nekaltīs. Ja dzeguze beidz kūkot pirms Jāņiem, būs īsa vasara un agras salnas, bet, ja pēc Jāņiem, – vasara būs gara. Ja Jāņu dienā nav ielijis, gaidāms jauks rudens. Ja Jāņos

līst, vasara būs slapja. Kad līst Septiņu gulētāju dienā, tad līst septiņas dienas, bet, ja Septiņu brāļu dienā (10. jūlijā), tad septiņas nedēļas. Ja Septiņu gulētāju dienā laiks labs, tāds pastāvēs septiņas nedēļas.

Tiesa, par ticējumiem ir strīds. Sinoptiķi norāda, ka pēc tiem laiku prognozēt vairs nevarot, jo pēdējos gados apliecinājies pavisam pretējais. Savukārt dabas vērotāji teic, ka daudzas sakritības joprojām var saskaņot. Sestdien turpināsies karstums, kas arī Kurzemē (izņemot piekrasti, kur gaisu atvēsina jūras vējš) dienas vidū jau pārsniegjis +30 grādus, bet naktīs nenokrīt zemāk par +19. Spīdēs saule, ko uz brīdi aizklās balti

mākoņi. Arī svētdien karstums neatlaidīsies. Vējš iegriezīsies no ziemeļu puses, bet pavisam neliels (līdz 2 m/sec.), un tas tikpat kā nebūs jūtams un tveici nemazinās.

Nākamās nedēļas sākumā, precīzāk, Pēteru dienā, debesīs parādīsies tumši mākoņi, pirmdien pēcpusdienā visā valsts rietumu daļā tiek prognozēts negaiss, vakarpusē spēkā pieņemsies rietumvēji (līdz 12 m/sec.). Kurzemes vidienē līs līdz pat otrdienas rītam. Jūlijs sāksies saulains, karstums būs nedaudz mitējies, gaisa temperatūra līdz +20 grādiem dienā, arī naktīs joprojām siltas.

Daina Tāfelberga

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieņemt A, B, BE, C, CE, D kategorijas, 95. koda kursiem. Stākā informācija pa tālr. 29182826, 29491388.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

MAINĀM JUMTUS, koka karkasa izbūve, fasādes siltināšana un apdare, materiālu piegāde. Tālr. 22407371.

Sniedz **EKSKAVATORA** pakalpojumus. Tālr. 28690422.

Piedāvājam ķēžu **EKSKAVATORA** (5,5 tonnas) pakalpojumus. Tālr. 26046209.

SIA *Lateira* veic: meža **INVENTARIZĀCIJAS** projekta (taksācijas) izstrādi; cirsma stigošanu; cirsma novērtēšanu. Tālr. 27030802, e-pasts: info@lateira.lv.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsma dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana. Tālr. 27226777.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

ARBORISTA/KOKKOPJA pakalpojumi: koku kopšana, dzīvžogu cirpšana. Tālr. 24423644.

Tīra **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

KAPU PIEMINEKĻI Dzirnava ielā 42.

PIEMINEKĻI, FUTRĀLI, SĒTIŅAS Baložu ielā 6 (blakus pastam). Tālr. 28666270.

KTT IEPAZĪSTI! IESTĀJIES! IEGŪSTI LABU IZGLĪTĪBU!
 Profesionālās izglītības kompetences centrs
Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums
 uzņem audzēkņus ar š.g. 1. jūniju:

<p>pēc 9. klases (mācību ilgums – 4 gadi):</p> <ul style="list-style-type: none"> ● pavārs, ● konditors, ● automehāniķis, ● loģistikas darbinieks, ● stila mēbeļu modelētājs, ● tūrisma pakalpojumu konsultants, ● viesu uzņemšanas dienesta speciālists. 	<p>pēc 12. klases (mācību ilgums – 1,5 gadi) bez vecuma ierobežojuma:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● pavārs, ● SPA speciālists, ● mēbeļu galdnieks, ● spēkratu mehāniķis, ● pārtikas produktu ražošanas tehniķis, ● gaļas un gaļas produktu ražošanas tehniķis.
--	---

Pieteikšanās elektroniski www.kuldigastehnikums.lv vai klātienē darba dienās 8.00–16.00 Kuldīgā, Liepājas ielā 31, iepriekš piesakoties pa tālr. 63324082 vai 25631181.

Roze zied gadu desmitiem

Pirms 45 gadiem Kuldīgā, Plānīcas ielā 34, uz dzīvi apmetās Vilma un Roberts Tobiji. Gadu vēlāk viņi pie mājas iestādīja rozi, kas gan pašus, gan kaimiņus priecē nu jau 44 gadus.

Stāds, kas iegādāts Salaspils botāniskajā dārzā, ir no vītenprozes šķirnes 'Dortmund'. Kopš iestādīšanas tas paaudzies trīs metru augstumā. Bet, kā stāsta saimnieks Roberts, katru gadu roze tiek pamatīgi apgriezta, vismaz par metru: „Ja tai ļaus vaļu, beigās izaugs līdz otrā stāva jumtam.” Ziedot divas reizes gadā: tieši uz Līgo svētkiem un septembrī.

Skaistajai puķei neapgāzties palīdz speciāli izvilktas stieples, pa kurām tā rāpjas augšup. Tā saņem gana daudz saules, jo iestādīta tieši saulainajā pusē. Īpašas kopšanas neesot – ļaujot lai aug. Vien dažreiz tiekot uzliets traukūdens. To saimnieki var atļauties darīt, jo, kā atklāj Vilmas kundze, viņi trauku mazgāšanai nekādu ķīmiju

neizmanto. Saimnieki saka: ar rozi nekādu problēmu nav, bet ar augļu kokiem gan, jo zem melnzemes virskārtas esot dzeltenā, plūstošā

Tobiju ģimene pie rozēs 1980. gadā: Vilma Tobija, meitas Daiga Rozevska un Sanita Tobija, Vilmas vecāki Līze un Jānis Tidenbergi.

Kuldīdznieki Roberts un Vilma Tobiji pie sava dārza lepnuma – 44 gadus vecās rozēs 'Dortmund'.

smilts. Vienīgais, no kā roze jāsarģā, ir utis. Ja tās parādās, ziedi un lapas jāapstrādā ar speciālu aerosolu, un tad kukaiņi pazūd.

**Alberts Dinters
 Tobiju ģimenes arhīva
 un autora foto**

SIA "Baltic Beef Sale"
IEPĒRK
 PIENA LOPUS NO 14 DIENĀM LĪDZ 15 MĒNEŠIEM
 Bulli 1 € / kg Teles 0,8 € / kg
 GAĻAS LOPUS NO 5-16 MĒN.
 Bulli līdz 2,3 € / kg
 Teles līdz 1,8 € / kg
 Liellopus kaušanai līdz 13 € / kg
20 553 533

Esi mūsdienīgs!
 www.307.lv
 Sludinājumu laikrakstā **Kurzemnieks** iesniedz ērti no sava datora
307.lv